

The Legend of *The Mighty King Winchester*

Fandom: Supernatural, Merlin

Çift: Dean/Castiel, Sam/Gabriel, Arthur/Merlin

Derece: NC-18 (18 yaş)

Konu: Gabriel büyük savaşta Dean ve Sam'e yardımcı olacağını düşündüğü birini zamanlar arası yolculuk yaparak günümüze getirdiğinde bunu ilk gören Chuck olur. Panik içerisindeki Chuck Dean ve Sam'i arayıp geçmişten iki kişinin bu zamana getirildiğini ve çok güçlü birer silah olduklarını söylediğinde Dean ve Sam yeni baş belalarıyla tanışmak zorunda kalırlar: Arthur ve Merlin.

Utanmadan 'Camelot'tan geldiklerini söyleyen bu iki deli başlarını bir sürü belaya sokarken Gabriel ve Crowley'nin olaya dahil olmasıyla Lucifer'i öldürebilecek kılıcın Michael'ın değil de, Arthur'un kılıcı olduğu ortaya çıkar: Excalibur. Efsane Lucifer'i Dean'in öldüreceğini söylemekte, Dean ise Excalibur'a dokunamamaktadır. Ekip geçen süre içerisinde Dean'i bir kral yapmaya çalışırken bir yandan da canlı kalmaya çalışır.

The Legend of *The Mighty King Winchester*

Prolog

"Merlin, hazır mısın?"

Merlin heybenin iplerini bağlamakla meşgul, olumlu bir ses çıkartırken bir el hızlıca ağzında tuttuğu kementi söktü, Merlin ona bir bakış atarak cevapladı:

"Hazır sayılırsız, *efendim*."

Sarışın prens onun acı efendisini umursamadan kementi kolunun altından geçirerek omzunun üzerinde çevirmeye başladı, onu izleyerek konuştu:

"Çabuk olsan iyi olur.. Babam kalkmadan gidelim.."

"Beni rahat bırakırsan-"

"*Ben mi* bir şey yapıyorum!?"

Merlin onun sahte şokuna bir şey söylemeden kementi onun elinden söktü ve çantaya sardı, sonra onun göğsüne çarparak verirken konuştu:

"Bunu ata bağla, geliyorum-"

"Prens olan kim?"

Merlin ona gülümsedi ve dönerek diğer çantayı almaya giderken içlerindeki tek prens olan Arthur heybeyi ata bağlıyor, sordu:

"Kılıcım?"

Merlin diğer çantayla birlikte onu da getirmiş, kabzasıyla birlikte ona verince Arthur memnuniyetle en sevdiği kılıcını beline taktı, sonra da atına tırmanarak konuştu:

"Gidelim.. Sence 1 ay bensiz yaşayabilecekler mi?"

Merlin kendi kahverengi atına tırmanmış, onunkine eş giderken cevapladı:

"Sence *ben* 1 ay seninle yaşayabilecek miyim?"

Arthur cevap olarak tüm *şirinliğiyle* ona gülümsediğinde Merlin de gülerek önüne döndü.

* * *

I

"Dean.."

Dean *uyumakla* meşgul, homurdandı. Yandaki yatakta yatan Sam bundan etkilenmemiş olacak ki bir süre sonra tekrar mızırdandı:

"Dean, telefonun titriyor.."

Dean kaşlarını çattı, sonra yatağın yanındaki çantasından gelen uğultuya iç çekerek uzanıp elini yığına daldırdı. O sırada Sam rahatlamış, ona nispet yaparcasına yayıla yayıla diğer tarafa dönerken Dean arayarı görünce inleyerek açtı:

"*Ne var* Chuck?"

Sam ismi duyunca o tarafa döndü ve abisine bakarak ne olduğunu anlamaya çalıştı ama Dean yattığı yerde gözlerini ovuyor, sordu:

"Sabahı bekleyemez mi? Ne demek bekleyemez? Ne silahı?"

Dean kaşlarını çatarak doğrulduğunda Sam de uyumayacaklarını anlamışçasına kalkıp toparlanmaya başladı, çantaların ağızını kapatırken Dean homurdandı:

"İyi, tamam.. *Tamam* Chuck! Tamam, özür dileme.. Nerede dedin? İyi.."

Ve başka bir şey söylemeden telefonu adamın suratına kapattı, çantayı masaya koyan kardeşine bakarak konuştu:

"Chuck meleklerin ayarladığı bir silahı görmüş.."

"Hangi melekler?"

Dean bilmediğini homurdanarak kalktı ve banyoya giderken işaret etti:

"Arabayı hazırla-"

"Emredersin Dean."

Dean sırtarak banyonun kapısını kapattığında kardeşinin yine de odanın içinde gezindiğini duyuyor, iç çekerek duşa girdi.

Dean ve Sam Chuck'ın söylediği parkın girişine park ettiklerinde güneş doğmak üzereydi. Sokaklar boş, herkes bu saatte en mantıklı şeyi yapıp *uyuyorken* Dean kapısını açıp dışarı çıktı ve homurdandı:

"Gökten düşen bir silah görüyor musun?"

Sam de aynı yorgunluğa sahip, yavaşça kapısını kapatırken cevapladı:

"Parkta olabilir.."

"Umarım işe yarayacak bir şeydir yoksa buradan Chuck'a gidiyoruz Sam.."

Sam reddetmeden parka girerken Dean arkasında homurdanıyor, bu saatte parkta *yürüyüş* yaptıklarına inanmadığını söylüyordu ki Sam ileride gördüğü kavga eden iki kişiyle durarak abisine bir işaret yolladı.

Sam'in işaretiyle Dean dalgınlığı bırakıp ayıldı ve kardeşinin yanına gelerek ileri baktı. Orada, ağaçların ortasında sarışın bir adam ellerini sağa sola açarak bağılıyor, önündeki tıfıl siyah saçlı adamsa ona laf anlatmaya çalışıyor gibi duruyordu ki Dean sordu:

"Bunlar mı? Tiyatrocu gibiler, muhteşem.."

Gerçekten de sarışın olanı apaçık ve oldukça ayrıntılı bir *zırhla* dolaşırken Sam mırıldandı:

"Zırh gerçek Dean.."

Dean gözlerini kısarak incelediğinde demirin parladığını görerek sordu:

"Sence kaç kilodur?"

"Çok.. Gel hadi.."

Dean kardeşinin öne atıldığını görünce hızlanarak kendisi öne geçti ve kardeşini güvene alarak yabancılara seslendi:

"Hey!"

Onun sesini duyan ikili ona döndüğünde sarışının gözleri kısıldı, sordu:

"Ne var?"

Dean en az onun kadar kaba olan ama ona kaba olma hakkı olmayan adama bakarak sordu:

"Meleklerin silahı siz misiniz?"

Sam geride inlediğinde siyah saçlı ikinci adam Sam'e baktı, Dean ise kimsenin Sam'e bakmasını istemiyor, tekrar konuştu:

"Evet?"

Bunun üzerine mavi gözlü adam ona dönerek sordu:

"Melekler?"

Dean '*mükemmel*' diyerek döndü ve kardeşine bakarak ilan etti:

"Chuck'a gidiyoruz. Yürü Sammy."

Ve onu geçip arabaya giderken Sam arkasından konuştu:

"Dean! Bekle biraz.. Merhaba, ben Sam, o da abim Dean.. Siz?"

Sarışın adam güvensizlikle onları izliyorken siyah saçlı adam da gülümsedi ve konuşacak oldu, Sam onun doğru bilgiyi vereceğinden emin olsa da sarışın kesti:

"Hayır! Kim olduklarını bilmiyoruz bile-"

"Biraz önce söyledim-"

"Ve ben neden sana güvenmek zorundayım? Yürü M-yürü."

Siyah saçlı adam kısık sesle '*ama-*' diye başlasa da sarışın onu çekiştirerek konuştu:

"Hayır dedim. Bu işin içinde sihir olduğu açık ve sözü geçen benim-"

"Ama-"

"Hayır dedim *Merlin!*"

Adı belli ki Merlin olan adam iç çekerek sustuğunda Sam kaşlarını kaldırarak sordu:

"Merlin?"

Gerideki Dean gülererek '*Merlin*' dediğinde Sam gözlerini kısmış, işaret ederek sordu:

"Arthur?"

Sarışın adam bunu duyduğu anda kılıcını çekerek ona tuttu ve dayarken konuştu:

"*Prens Arthur Pendragon.*"

Sam kollarını açarak '*hey, hey, sakin*'lerken o anda Dean yoktan varolarak silahını prens zimbirtısına çekip konuştu:

"Kılıcı çek Ken!"

Arthur öfkeyle ona bakarken *düzeltecek* oldu ama Sam çenesine dayanmış kılıcın ucunda, daha düşünceli bir şekilde uyardı:

"Dean, kılıçlı adamlara nezaket?"

Arthur da buna katılmışçasına kılıcın ucunu Sam'in çenesine bastırdı, Dean bunu görünce daha da delirerek silahını kaldırdığında Arthur gözlerini kısarak ona baktı ve sordu:

"O metalden neden korkmam gerekiyor?"

Dean afallayarak ona baktığında Sam de şaşkınca sordu:

"Metal?"

Arthur ona susmasını işaret ettiğinde Merlin geride konuştu:

"Arthur.. Burada bir gariplik var.."

"Gerçekten mi? Bana da hala Camelotta'yız gibi geliyordu!"

Dean kardeşine attığı bir bakışla '*Camelot?*' derken Merlin sarışının arkasına yanaşmış, işaret etti:

"Etrafına bak.. Saraylarına bak Arthur.."

Arthur Sam'in arkasında yükselen büyük binalara bakarken kaşlarını çattı, o sırada gökyüzünden bir uçak geçerken Arthur'un şok olmuş halini fırsat bilen Sam atılarak onun kılıcı tutan elini yakalayıp çevirdi, ağır metal yere düşerken Sam Arthur'u önüne almış, konuştu:

"Sakin olalım! Canını yakmayacağım-" Arthur onun kollarında çırpınırken onu itecek oldu, Merlin atılacakken de Dean silahı kaldırıp '*a-a*' dediğinde siyah saçlı adam sinince Arthur birkaç saniye sonra duruldu.

"Bırakacağım ama saldırmayacaksın, tamam mı?"

Arthur bir dövüşte kimin yendiğini bilecek kadar iyi dövüşüyor, başını salladığında Sam onu bıraktı, Arthur hızla dönerek onunla yüz yüze gelip gerilerken Dean onun Merlin'i koruyup kolladığını fark etmiş, kardeşine sordu:

"Arthur'la Merlin kardeş miydi?"

Sam yüzünü buruşturarak 'hayır?' derken Merlin geride gülmeye başladığında Arthur ona bir bakış atarak Dean'i cevapladı:

"Merlin benim kardeşim değil. Ama bu sizi ilgilendirmiyor, bizden ne istiyorsunuz?"
"Biz sizden bir şey istemiyoruz.. Bekleyin.."

Arthur ona emir verilmesine irkildiğinde Sam'in dikkatle onları izlediğini fark etmedi ama Merlin fark etmiş, uzun boylu adama bakarak sordu:

"Sam dediniz, değil mi?"

Sam uyanarak ona döndü ve gülümsedi, sonra cevapladı:

"Evet.. Merlin?"

"Evet.. Burası neresi?"

Sam gülümseyerek onlara Oregon'da olduklarını söylediğinde Arthur geride *Oregon* diye bir ülke bilmediğini homurdandı, Merlin ise sordu:

"Bizi nereden tanıyorsunuz? Arthur ismini söylemedi.."

Sam işte o konunun biraz karışık olduğunu söylerken Arthur o sırada kendi kendine konuşmaya başlayan Dean'e baktı. Genç adam onlardan biraz ileride elini kulağına koymuş, kendi kendine konuşuyordu ki Arthur'la göz göze geldiğinde sanki bu gayet normalmiş gibi konuşmaya devam ettiğinde Arthur başını çevirdi. Belli ki garip ve sakat insanların ülkesine düşmüşlerdi, onları küçük düşürmenin bir krala yakışmayacağını düşünerek elini Merlin'in omzuna koydu.

"Merlin.."

Merlin başını ona çevirirken kaşlarını kaldırdığında Arthur konuştu:

"Gidelim.."

Merlin eliyle işaret edecekken o sırada Dean elini kulağından indirmiş, oraya yürüyerek konuştu:

"Sammy, gidiyoruz.. Bu ikisi de geliyor-" Sam ona dönerken 'neymiş?' diye sorduğunda Dean belli ki sinirli, çenesini kaldırarak cevapladı:

"Chuck bana geçmişten geldiklerini söylüyor! Arthur ve Merlin! Merlin yaşlı bir herif değil mi?!"

Merlin bununla başını geri çektiğinde Dean ona bir bakış attı, sonra sordu:

"Sakalı nerede?"

Merlin iyice şaşırıldığında Sam gülerek başını iki yana salladı.

* * *

II

"Ne demek yıl 2010?"

Arthur'un kızgın sesi parka yayıldığında tembelce kırıntı arayan kuşlar uçuşarak kaçtı, Merlin ise düşünceli bir şekilde mırıldandı:

"Bizi buraya getirecek kadar büyük bir sihir gücünü hayal edemiyorum Arthur-"
"Ve bu yüzden onu öldürmeliyiz!"

Dean onu izliyor, eğlendiği belli bir şekilde sordu:

"Nasıl, kılıcını savurarak mı?"

Arthur ona lanet bir bakış atarak kılıcı kaldırdı, cevapladı:

"Bu kılıçla neleri öldürdüğümü biliyor musun sen?"

Sam aralarına girerek abisini ittirirken gülümsedi, konuştu:

"Aslına bakarsan bilmiyor, Dean edebiyat sevmez.."

Ve abisine dönüp uslu olmasını bakışlarıyla çaktı, o sırada Merlin sordu:

"Edebiyat?"

Sam yüzünü buruşturduğunda Arthur'un da sınırı sanki orada doldu, sarışın prens kılıcını kabzasına sokup eldivenli ellerini beline dayayarak onları sıkıca süzdü, sonra konuştu:

"Pekala, ne saçmaladığınızı açıklayın.. 2010 diyorsunuz, Oregon ülkesi diyorsunuz, Albion nerede?"

Sam derin bir nefes aldı, sonra cevapladı:

"Albion yıkıldı.. Şu anda onun yerinde başka bir ülke var.."

Arthur'un yüzü bunu duyunca bir an karardı, Merlin ise sessizce onun kolunu sıktığında Dean'in onları *yine* yakaladığını *yine* fark etmedi, Sam ise devam etti:

"Ama Kral Arthur ve yardımcısı Merlin birer efsane oldular.. Edebiyata geçtiler, efsaneleri yıllardır dilden dile aktarılıyor.."

Arthur buna kaşlarını çattığında Sam hevesle başını salladı, eliyle geriyi göstererek konuştu:

"Size gösterebiliriz de.. Gerçekten.. İkiniz efsanesiniz.. Gerçi neden Merlin'le yaşıtsınız onu anlamıyorum ama-"
"Neden olmayacağız?"

Sam tek omzunu indirip kaldırırken açıkladı:

"Efsaneye göre Arthur doğduğunda Merlin çoktan saray büyücüsü olmuş ve aralarında oldukça büyük bir yaş farkı var-ne oldu?"

Merlin beyazlayarak gerilemişken Arthur da Sam'ın sorusuyla geriye döndü ve Merlin'i izlerken mavi gözlü genç adam konuştu:

"Arthur-"

"Merlin.."

"Açıklayabilirim, gerçekten!"

Sam dönerek Dean'e baktı ama onun da bir şey anlamadığını görünce Arthur sabırla konuştu:

"Tamam, sonra konuşuruz-"

"Ama.. Anlamadın mı?"

Arthur derin bir nefes alırken sakinleşmeye çalıştığı belli, cevapladı:

"Neyi Merlin? Büyücü olduğunu 5 yıldır benden gizlediğini mi? Evet anladım.."

Merlin'in gözleri bunu duyunca kocaman olduğunda Dean bir ısıklık çaldı, Arthur dönüp ona gözlerini kısarak konuştu:

"Sen neden burnunu bizim işlerimize sokmaya bu kadar meraklısın?"

"Hey!"

Sam abisini durdururken Arthur tekrar Merlin'e döndü ve ona yürüyerek sesini alçalttı, kölesini yakalarından tutarak fısıldadı:

"Bana bak.. Merlin.. *Merlin!*"

Merlin mavi bakışlarını ona kaldırdığında Arthur onun ensesini sıkıyor, konuştu:

"Biliyordum, tamam mı? Zaten biliyordum.."

Merlin bir anda gevşediğinde yüzüne umut yerleşti, ama sonra üzüntü geri dönerken fısıldadı:

"Anlatmak istedim, gerçekten-"

"Biliyorum.. Ben de sana kızgınım ama bunu eve gidince konuşacağız, tamam mı?"

Merlin dudağını ısırduğunda Arthur onu silkeledi, fısıldadı:

"Merlin, burada sadece ikimiz varız ve sana güvenmem gerek.. Tamam mı? Eve gidince konuşacağız, iyiyiz.."

"Eve gidince ne olacak?"

Arthur bir an ona bir bakış attı ama onun gerçekten korktuğunu görünce konuştu:

"Boynunu vurduracak değilim! Gerçekten bunu mu düşünüyorsun-"

"Hayır! Hayır! Arthur hayır-"

"O zaman ne var-"

"Beni kovarsan ne olacak!? Ben gitmek istemiyorum! Gaius'un bana ihtiyacı var, ayrıca kim seni koruyacak-"

"Ben kendimi korurum!"

Merlin buna gözlerini devirdiğinde Arthur onu iterek bıraktı, parmağını kaldırarak konuştu:

"Eve gidince konuşacağız."
"Tamam."

Arthur onun asileşmiş duruşuyla memnun olmuş olmalı ki onları izleyen ikiliye döndüğünde açılmış ağızları görünce sordu:

"Ne?"

İkisi toparlanırken Dean ensesini kaşıyor, sordu:

"Ne düşünüyorsun?"

Sam de diğer ikisini izliyor, mırıldandı:

"Gerçek gibiler.. Ya da gerçekten şizofrenikler ama karşılıklı olarak bu kadar uzun gitmeleri imkansız-"
"Biz gerçeğiz moron!"

Sam eliyle işaret etti, Dean ise diğerine dönerek sordu:

"Pekala Potter, bize bir numara göster.."
"Potter?"

Dean bunu duyunca mutlulukla gülümseyerek Sam'e döndü, eliyle işaret ederek fısıldadı:

"Potter dedi!"

Sam gülerken gözlerini devirirken Merlin bir şey anlamamış, sordu:

"Potter nedir?"
"Harry Potter.. Bir kitap kahramanı, o da efsane sayılabilir.."

Merlin 'oh'ladıktan sonra başını salladı, Arthur ise onu izliyor, mırıldandı:

"Adamı duydun, numara göster.."
"Ne numarası?"

Dean herhangi bir şey dedikten sonra ekledi:

"Bize zarar vermeyecek herhangi bir şey.. Gerçek olduğunu ispatla, Merlin en önemli büyücü-*bunu söylediğime inanamıyorum Sammy!* Yakında Darth Vader da gelecek, değil mi?"

Merlin bu sefer onun kim olduğunu sormadı, onun yerine açtığı avcunun üzerinde oynayan alevleri göstermekle yetindi.

* * *

III

"Binin hadi, buradan gitmemiz lazım, Zachariah gelirse-"

"Bu nedir?"

Dean bunu duyunca elini yüzüne yapıştırarak bir süre yüzünü sıvazlamakla meşgul oldu, Sam ise sabırla açıkladı:

"Bu bir araba.. Zamanınızda atlı araba var mıydı?"

"Atların çektiği kasalar var evet-"

"Bu onun daha da ilerlemiş.. Anlatmak çok uzun sürecektir, lütfen güvenin olur mu?"

Arthur ona cevap verecek oldu ama Merlin onu dirsekleyerek susmasını işaret edince Arthur susarak *gülümsedi*.

Dean onları izliyor, sürücü kapısını açarken işaret etti:

"Koltuklara zarar vermeyin. Kılıcına dikkat et Ken-"

"Neden bana Ken diyor-"

"Çok yakışıklı olduğun için.. Buradan, kafana dikkat et Merlin-" Merlin kayarak arabaya girdiğinde Arthur da arkasından girdi ve '*çok yakışıklı olduğumu söyledin, duydun değil mi?*' derken Sam kapıyı arkalarından kapatıp abisine bir bakış attı.

Dean gözlerini devirerek kendi koltuğuna oturdu, Sam de kapısını açıp girdikten sonra arkaya dönerek konuştu:

"Korkmayın-" Dean arabayı çalıştırdı ve bir an sonra ilerlediklerinde Sam diğer ikisinin gözlerinin büyümesiyle gülümsemeden edemedi.

Dean telefonu açmış, Chuck'a yolda olduklarını söylüyorken Merlin sordu:

"Eliyle mi konuşuyor?"

Sam hayır diyerek kendi telefonunu çıkarttı ve gösterdi:

"Bunu kullanarak başka insanlarla konuşabiliyoruz.."

Ve ona uzattı, Merlin alıp incelerken fısıldadı:

"İnanılmaz.. Sihirli mi?"

Sam gülümseyerek onu izliyor, '*hayır*' dediğinde Dean telefonunu kapatıyor, konuştu:

"Korkudan altına yapacak.. Ne konuşuyorsunuz?"

"Merlin telefonu inceliyor.. Sihir zannetti.."

Dean aynadan sırtırken göz kırparak konuştu:

"Teknoloji bir sihirdir Potter.."

Merlin bu sefer Potter'ı yakalamış, gülümsediğinde Arthur onun elinden telefonu çekti ve Sam'e fırlatarak konuştu:

"Bilmediğin şeylere dokunma. Sen de önüne dön."

Sam kaşlarını çattı ama önüne dönerken Dean aynadan bakarak konuştu:

"Bana bak. İstersen kral ol umrumda değil ama bir daha Sam'le o tonda konuştuğunu duyarsam olacıklardan sorumlu değilim, anlaşıldı mı?"

Sam abisine bir bakış atarak 'Dean' diyecekken Dean ona dönerek susmasını işaret etti, Sam susarak önüne döndüğünde Dean Arthur'dan bir itiraz gelmemesine memnun olmuş, yoluna devam etti.

Dördü bir süre sessizce yola devam ederlerken en sonunda Arthur sordu:

"Siz kimsiniz?"

Dean buna iç çekerek cevap verdi ama Sam kelimeleri kullanmayı tercih ederek cevapladı:

"Sam ve Dean Winchester.. Bu dönemdeki kötü yaratıkları avlıyoruz.."
"Sihirli şeyleri mi?"

Dean onun sesindeki ilgiye kaşlarını çattığında Merlin açıkladı:

"Camelot'ta sihir yasak.."

Dean buna iyice kaşlarını çatınca Sam sordu:

"Ama Merlin-"
"Merlin'i kimse bilmiyor.. Sözde ben de bilmiyorum.."

Merlin bunu duyunca başını yanındaki prene çevirdi ama Arthur inatla önlerindeki yolu izlemeye devam edince Merlin usulca sordu:

"O yüzden mi sorgulamadın? Sözde bilemeyeceğin için?"

Arthur ona cevap vermek yerine başını yanındaki cama çevirdiğinde Merlin hafifçe gülümsedi, Sam ise bu iki adam arasında sıkı bir bağ olduğunu anlamış, yavaşça sordu:

"Siz sihirli şeyleri mi avlıyorsunuz?"

Merlin başını salladı, sonra cevapladı:

"Avlamak denemez, genelde hepsi Camelot'a ve Arthur'a saldırıyor, biz de onları geri püskürtüyoruz.."
"Ben püskürtüyorum.."

Merlin tatlılıkla gülümsedi ama bir şey demedi, Arthur ise sordu:

"Soruma cevap vermedin Sam.."

Sam bunun üzerine başını sallayarak koltuğun arkasına biraz daha sarıldı ve ilk soruyu yanıtladı:

"Evet, biz de sihirli şeyleri avlıyor ve öldürüyoruz.."

Merlin bunu duyduğunda koltuğuna büzüşünce Sam panikle ona döndü, Arthur'un eli de kabzasına giderken Sam cevapladı:

"Hayır, hayır! Merlin'e bir şey yapmayacağız-"

"Bizi nereye götürüyorsunuz-"

"Chuck! Geleceğinizi gördü, o da sihirli! Gerçekten Merlin, lütfen.. Seni öldürürsem zaten zamanlar birbirine girer, hayır!"

Sam bunu söyledikten sonra önüne döndü ve ellerini açarak gerçekliğini oturtmaya çalıştı, Dean ise anlamışçasına sırtarak sordu:

"Yavaş Sammy, yabancıların önünde orgazm olma-"

"Sus Dean! Bunun nasıl büyük bir şey olduğunun farkında mısın? Binlerce yıldır anlatılan efsane gerçek! *Merlin ve Arthur gerçek!*"

"Orgazm nedir?"

Sam bunu duyunca irkildiğinde Dean bir kahkaha atarak geriye baktı, Merlin'in meraklı ifadesini bulurken gülerken konuştu:

"Çok mutlu olmak.. Çok çok mutlu olmak.."

Merlin başını sallayıp tekrar camdan dışarı bakarken Sam sanki hiç bölünmemişler gibi devam etti:

"Diğer olasılıkları da düşünsene? Lancelot da gerçek miydi? Gueneviere?"

"Evet?"

İkisi bu sefer Arthur'a bakarken Sam boğulur gibi oldu, fısıldadı:

"Sakin bir şey söyleme Dean-"

"Ama-"

"Sus! Bu onların *hayatı!*"

Dean somurttuğunda Arthur kaşlarını çatarak sordu:

"Ne var? Gwen'le alakalı bir şey mi var?"

Dean buna sırtarak '*oh hem de ne var'* derken kardeşi ona bir tane çakınca Dean '*hey!*'ledi, Sam önüne bakmasını işaret ettikten sonra arkaya dönerek cevapladı:

"Bir şey yok.. Bizim bildiğimiz şeyler yanlış çıkıyor zaten, Merlin'i de yaşlı sanıyorduk, değil mi?"

Arthur gözlerini kısarak onu izlerken bir şey söylemedi, Sam de önüne dönerken mırıldandı:

"Hızlan.."

Dean bir şey söylemeden sürmeye devam ederken Sam iç çekiyor, dışarıyı izledi.

* * *

IV

Araba Chuck'ın evinin önünde durduğunda Dean derin bir nefes alarak gürültüyü de susturdu, o sırada Sam geriye dönerek konuştu:

"Eve gireceğiz.."

Arthur bir şey söylemeden ona bakmaya devam ettiğinde Sam dönüp arabadan çıktı ve kapıyı ona açtı, bir saniye sonra Arthur ve Merlin dışarı çıktıklarında Dean diğer yandan konuştu:

"Kıyafet bulmalıyız.. Böyle gezemezler-"

"Eve döneceğimiz için problem değil.."

Dean buna bir yorum yapmadı ve dönerek önünde durdukları eve gidip direkt kapıyı yumruklamaya başladı:

"CHUCK! AÇ!"

Merlin şaşkınlıkla Dean'i izlerken Sam gülümsedi:

"Normalde böyle değildir-"

"KAPIYI AÇMAZSAN VİSKİ ŞİŞENİ GÖTÜNDEN SOKACAĞIM CHUCK-"

"Daha saygılı bir adamdır, gerçekten.."

Dean bir daha bağıracakken kapı açıldı ve kedi gibi bir adam görünürken feryat etti:

"Dean!"

"Geldiğimizi görmüştün, açmadıysan senin hatan."

Ve onu itip içeri girdi, Chuck bahçede bekleyen diğer üçlüye bakarak iç çekti, konuştu:

"Arthur, Merlin.. Merhaba Sam.."

Sam başını sallayıp diğer ikisine yol verdi, Arthur kılıcının kabzasını kavrayarak Merlin'in önüne geçti ve bilinmeyene doğru ilerledi.

Chuck ince bir pelerine sarınmış, onu izliyorken Arthur kumaşın belindeki ipleri inceledi, Morgana'nın pelerinerine benzetirken boşvererek eve girdiğinde gerisinde Chuck Sam'e dönerek konuştu:

"Kılıca dokundunuz mu?"

"Arthur boğazıma dayadı, onun dışında hayır.."

Chuck başını salladı ve kapıyı kapatıp Sam'i takip ederek salona gitti. Arthur ve Merlin salondaki duvarda dururken Dean iskemlelerden birine çökmüş, bir şişedeki iksiri içiyordu ki Merlin sordu:

"O nedir?"

Dean onun dokunmayacağı bir şey olarak nitelendirirken Chuck pelerininin önünü bir daha bağladı, sonra eliyle koltukları göstererek konuştu:

"İnanılmaz bir şey-daha neler olacak merak ediyorum-"
"Darth Vader gelirse ben bu işi bırakıyorum.."

Chuck bir an korkuyla titrediğinde Sam abisine bir bakış attı, Dean ise viskiden bir yudum daha alıp şişeyi masaya bıraktı ve ayağa kalkarak konuştu:

"Evet, öt. Kim bunları buraya getirdi ve ne istiyor?"

Chuck buna derin bir nefes aldı ama cevap veremedi Dean kesti:

"*'Bilmiyorum'* bir cevap değil."

"Ama-"

"Chuck! Bu o kızıl prensesin buraya düştüğü film değil!"

Sam *'sen nereden biliyorsun'* dediğinde Dean omzunu silkti, sonra devam etti:

"Evet?"

"Görmedim Dean, gerçekten.. Arthur'la Merlin komşu ülkeye ziyarete gideceklerdi, öncesinde av partisi için kendileri yola çıktılar.."

Arthur *'nereden biliyor!?'* dediğinde Chuck rahatsızca kıpırdandı, Merlin ise mavi gözlü adamı izliyor, mırıldandı:

"Onda göz var.. Değil mi? Sam?"

Sam başını salladı, eliyle işaret ederek açıkladı:

"Chuck Shirley.. Geleceği gören adam.."

Arthur bir şey söylemediğinde Chuck elini kaldırdı, sonra Dean'e dönerek devam etti:

"Bir anda önlerine bir ışık çıktı ve bam! Bir an sonra Oregon'dalar.. Buraya özel olarak bırakıldılar, direkt zaman atlasalar İngiltere'de olmaları gerekirdi.."

Dean onun haklı olduğunu mırıldanıp koltukta oturanlara dönerken sordu:

"Işık.. Size bir şey dedi mi?"

"Hayır-"

"Dedi.."

Arthur şaşırarak Merlin'e döndüğünde Merlin dediğini tekrarladı, Arthur ise sordu:

"Ne dedi? Ben sadece yüksek ses duydum, sanki biri bağıırıyordu-"

"Melek.."

Arthur ve Merlin Sam'e dönerken Sam ellerini kulaklarına götürerek sordu:

"Kulakların akıyormuş gibi, başın döndü?"

"Evet.."

"Melek.. Ne dedi Merlin?"

Merlin düşünceli, bir an o anı düşündü, sonra cevapladı:

"Bizi Disneyland'e göndereceğini söyledi.. Ama ne demek istediğini bilmiyorum.."

Merlin'in cümlesinin ardından Dean elini yüzüne kapattı, Sam gözlerini kapatıp başını geriye bıraktı, Chuck ise iskemlesine çöktü ama üçü de aynı anda inledi:

"Gabriel.."

Arthur onun kim olduğunu soracakken o anda bir alkış sesi duyuldu ve hepsi oraya döndüler.

* * *

V

"Bravo çocuklar.."

Arthur bir anda odada belirmiş adamı gördüğünde kılıcını çekerek fırladı, Merlin onun arkasından adını söylediğinde Arthur eliyle onun gerisine geçmesini işaret etti ama ondan başka kimsenin kıpırdamadığını görünce dikleşerek sordu:

"Sen kimsin?"

Bal renkli gözlere sahip kumral adam yüzünde eğlendiği belli olan bir ifadeyle onu izliyorken cevapladı:

"Tur rehberiniz! Biletlerim nerede?"

Arthur kaşlarını çatığında Sam konuştu:

"Tarih öncesinden gelen adamlarla konuşuyorsun Gabriel.."

Gabriel onun sesini duyunca gülümseyerek hızla oraya döndü ve ilan etti:

"Tabii ki en çabuk sen kavradın Sammy! Sen olmasan Dean hala kılıçla oynuyor olurdu.."

Sam gözlerini devirirken Dean ne istediğini sordu, Gabriel ona dönerek cevapladı:

"Bu ikisinin size getirdiği büyük bir hediye var Dean.. Onu kullanmayı öğretecekler.. Sen de adam olup öğrenirsen.. İşte o zaman belki bir işe yarayacaksın.."

Dean onun nadir görünen ciddiyetini izliyorken Chuck inlediğinde Gabriel *'aha!'*ladı, Chuck ise koltuğuna çökerek konuştu:

"Bu benim için bile fazla.."

"Nedir o? Chuck?"

"Sessiz, mesihi rahatsız etme.."

Dean *Gabriel'in* emriyle irkilerek ona baktığında bakışları sertleşmiş ve ciddi olduğunu belirten adama ellerini kaldırıp geriledi, Chuck ise mızırdandı.

Sam üçünü dengeliyor, kavga çıkmasını istemiyorken Arthur kavgayı pek de umursamıyor olacak, sordu:

"Bu kim!?"

Gabriel sözünün kesilmesiyle kaşlarını çatarak oraya döndüğünde Arthur kılıcını bırakarak elini boğazına götürdü, gözleri büyüdüğünde Merlin sordu:

"Arthur?"

Arthur boğuk bir sesle boğazını gösterirken Merlin dönerek Gabriel'e baktı ve elini kaldırarak konuştu:

"Onu rahat bırak, şimdi.."

"Aw. Minik Merlin Voldemort olmuş.."

Dean bunu duyunca 'haha!'ladığında Sam ve Chuck ona bir bakış attı, Dean öfleyerek söndü. Odanın diğer tarafındaysa Merlin gözleri sarılaşmaya başlamış, serbest olan eli Arthur'u tutuyorken tekrarladı:

"Onu serbest bırak *Gabriel*-"
"Şimdi oturup sana kim olduğumu anlatmaktansa, *al*."

Arthur gevşeyerek kanepeye çöktüğünde Merlin ona dönerek nasıl olduğunu sordu, Arthur hırıltıyla iyi olduğunu söylediğindeyse Merlin eğilip kılıcı aldı ve ona geri verdi, o sırada Gabriel diğerlerine dönerek konuştu:

"Evet, yeni bebekleriniz onlar-"
"Ne öğretecekler? Planın nedir?"

Gabriel iç çekerek önünde durduğu koltuğun koluna oturdu, onlara da oturmalarını işaret ettikten sonra hiçbiri oturmadığında tek parmağıyla hepsini zorla oturttu, sonra da açıkladı:

"*Arthur ve Merlin*', tarihin yenilmez ikilisi.. Albion'un kurucusu, kurtarıcısı ve yanındaki yenilmez büyücü.. Hepiniz o geyiği biliyorsunuz.."

Dean 'eh'lerken Sam görevinin bilinciyle başını salladı, Chuck ise içkisinden bir yudum alırken Gabriel devam etti:

"Yıllarca gördüğünüz her efsane ve mit gibi bunlar da gerçek ve şu anda buradalar.. Olay şu ki, Lucifer'i öldürmek için yenilmezliğe sahip ama Lucifer'in dokunamayacağı bir kılıca ihtiyacımız var.."
"Evet, Michael'ın kılıcı.."

Gabriel Sam'e parmağını şaklattığında Sam elinde hissettiği şekerle kaşlarını çattı, sonra pakedi açıp ağzına atarken Gabriel'i dinlemeye devam etti:

"Micheal'ın kılıcı da Dean.. Ama Dean'in kullanacağı silah nedir? Voldemort'u yenmek için Yenilmez Asa'ya ihtiyacımız var, o da orada-" Gabriel elini savurduğunda Arthur'un elindeki kılıç onun elinden fırlayıp havaya çıktı, Arthur koltuğa gerilediğinde Gabriel gülümsedi:
"Beyler, çocukluk fantaziniz: *Excalibur*.."

Arthur ve Merlin sakinlikle beklerken odanın diğer tarafında gözler büyüdü, nefesler tutuldu, Dean ayağa kalkarken sordu:

"Excal.. Gerçek Excalibur mu?"

Gabriel keyifle 'aha'ladığında Dean havada süzülen kılıcın önüne gelmiş, yeşil gözleri parlarken fısıldadı:

"Sadece gerçek kahramanların kullanacağı kılıç.."
"Ta kendisi.."
"İçinde kötülük barındıranların çekemediği.."
"Aynen öyle.. Ve şimdi senin onu taştan çıkartman gerekiyor.."

Dean hayranlıkla incelediği silahtan bunu duyunca soğuyarak döndü ve ona baktı, Gabriel'in ciddi olduğunu görünce ise cevapladı:

"Saçmaladığının farkındasın, değil mi? Ben kötüyüm Gabriel-"

"Dean, bunu seninle tartışmayacağım.. Kılıcı kullanacak ve Lucifer'i doğrayacaksın, bu kadar basit.."

Dean ona bağıracakken Sam sakin, sordu:

"Dokunmayı dene.."

Dean kaşlarını çatınca Sam omzunu silkerek cevapladı:

"Efsaneye göre kılıcı sadece Arthur kullanabiliyor.."

Arthur geride 'aynen öyle' dediğinde kimse onu kaale almadı, Gabriel ise oturduğu yerde izliyor, konuştu:

"Kılıcı kullanabilmek için *Arthur* olmak gerekiyor, doğru.. Zaten planımız da bu: Lucifer'in olamayacağı şey olmak.."

Dean yavaşça kılıca parmağını uzattı, kabzadaki metale dokunduğunda sanki elektrik çarpmış gibi gerileyince konuştu:

"Al, söyledim.. Ben buna dokunacak kadar temiz değilim-"

"Ona dokunacak kadar kendinden emin değilsin, o kadar.."

Dean onunla tartışacakken Arthur fırladı ve başkalarının dokunmaya çalıştığı kılıcını kolaylıkla süzülüşü yerden alıp çevirdi, sonra da yanına indirirken Dean önünde göz göre göre ona nispet yapan mavi gözlere kendi gözlerini kıstı, Arthur sırtırken sordu:

"Problem?"

Dean ona problemi gösterecekken Sam konuştu:

"Dean.."

Dean kardeşinin sesiyle bir adım geriledi ve aralarını açtı, Arthur da dönerek Merlin'in yanına otururken konuştu:

"Kimseye kılıcımı verecek değilim.."

Gabriel onu dinlemeden Winchesterlar'a dönerken devam etti:

"Olay bu.. Dean bunu kabul edip kendini eğitime kadar bu ikisini başınıza bırakacağım.. Sammy, Dean'i ne kadar çabuk görevine hazırlarsın, bu beladan o kadar çabuk kurtuluruz.."

Ve sonra onlara bir selam verip ortadan yok oldu, Dean arkasından Chuck'ı bile pembeleştirecek bir küfür savurduğunda Sam kılıcı izliyor, mırıldandı:

"Gabriel bir taraf seçti."

Dean kaşlarını çatıp ona dönünce Sam açıkladı:

"Tarafını seçti Dean.. Kendisi savaşa girmiyor ama sana gerekeni verdi.."

Dean bununla iç çekerek önüne döndü ve Arthur'un ellerindeki kılıca bakarken mırıldandı:

"Avada Kedavra, hım?"

Sam hafifçe güldüğünde Dean iç çekerek viskiyi istedi, Chuck itiraz etmeden ona yollayınca Dean dikerek büyük bir yudum aldı.

* * *

VI

"Bunlar herhalde olur.. Bunlar Dean'in.. Bunlar da Chuck'dan.."

Merlin teşekkür edip kumaşları aldı, sonra da yavaşça yatağa oturduğunda ayakta duran Sam ona bakarak sordu:

"İyi misin?"

Merlin başını salladı ama hala duvara bakıyor, mırıldandı:

"O adam.. Biraz önce gelen.."

"Gabriel.."

Merlin onayladı, sonra iskemleye oturan Sam'i izleyerek konuştu:

"Sanki bütün gücümü çaktı.. Oysa hiçbir şey yapmadı.."

Sam gülümseyerek o duyguyu bildiğini söylediğinde Merlin kaşlarını kaldırdı, Sam de iç çekerek açıkladı:

"Senin düşünce yapını bozmadan nasıl anlatırım bilmiyorum.. Ama Gabriel için çok çok güçlü bir büyücü diyebiliriz.."

"Hani en güçlü büyücü bendim?"

Sam tatsızca gülümsedi, sonra tekrar denedi:

"Sizin zamanınızdan bu yana bir sürü *büyücü* dünyaya dağıldı.."

"Sihir artık serbest mi?"

Sam buna 'eh'ledi, sonra cevapladı:

"Günümüzde herkes sihri bilmiyor Merlin.. Sadece bir kesim insan büyücüler olduğunun farkında.."

"Nasıl?"

"Büyücüler nasıl kendilerini gizlemeye başladılar bilmiyorum.. Yaratıklar nasıl yok oldularsa öyle olmalı.."

"Ama hala varlar?"

Sam başını salladığında Merlin de onayladı, o sırada Sam sordu:

"Korkuyor musun?"

Merlin hafifçe gülümsediğinde Sam onun kaç yaşında olduğunu merak etmeden edemedi, Merlin ise cevapladı:

"Kendim için değil.. Arthur için.. Arkadaşın Arthur'a saldırdı-"

"Gabriel ona zarar vermez.. İkinizi geri döndürmek zorundayız, size bir şey olmayacak.."

"Ama bize ihtiyacınız var?"

"Evet.. Arthur'un kılıcı.. O kılıçla bu zamandaki bir yaratığı öldürmemiz gerekiyor.."

Merlin kaşlarını çatarak 'kim?' diye sorduğunda Sam derin bir nefes aldı ve anlatmaya başladı.

Dean mutfakta boşalmış içki şişesini suyla doldurmuş, ters çevirerek boşalmasını izliyorken gerisinde duyduğu kanat sesleriyle omuzları bir an gevşedi, o sırada Castiel konuştu:

"Merhaba Dean.."

Dean şişenin boşalmasını beklemiş, bittiğinde düze çevirerek kenara koydu ve dönerek sordu:

"Gabriel doğruyu mu söylüyor?"

Castiel onun çevresine göz gezdiriyorken her zamanki sakinliğiyle cevapladı:

"Gabriel teknik olarak bir *melek* Dean ve melekler-"

"Yalan söylemez ama süper manipüle ederler, biliyorum.. Doğruyu mu söylüyordu peki? Gerçekten Excalibur'u mu kullanacağız?"

Castiel cevap olarak ona yaklaştı ve yüz yüze gelerek gözlerine bakarken konuştu:

"Sen Excalibur'u kullanacaksın.."

Dean gözlerini devirdiğinde Cas ona bir adım daha yaklaşarak umarsızca kişisel alanına girdi ve sesi bir ton daha alçalarak kendine has inatçılığıyla bastırdı:

"Dean, Excalibur bir silah ve sen bir silahşörsün-"

"Ben?"

"Evet? Impala, araban.. Arthur'un da atı var, ikiniz de ondan ayrılamıyorsunuz.. Arthur'un Merlin'i var, beyni o, gücü o, sihri o.. Merlin o kadar doğaüstü biri ki Arthur onu babasından bile gizliyor.."

Dean tam 've?' diyecekken melek sertçe ona baktı, devam etti:

"Sam? Sam senin beynin, senin ruhun ve kalbin Dean.. Sam o kadar doğaüstü ki, onu babandan bile gizledin.."

Dean şokla ona baktı ve bir an sonra parlayan aleviyle ona cevap verecekken Cas yine onu kesti, mırıldandı:

"Excalibur Arthur'un yenilmez silahı, sadece bir tane var.. Colt senin yenilmezin ve sadece bir tane var.. Arthur Sarı Ejderha'yı kılıcıyla öldürdü, sen Sarı Gözlü İblis'i Colt'unla öldürdün.."

Dean'ın ağız tak diye kapandığında Castiel mavi gözlerindeki bakış hafifçe muzurlaşmış, devam etti:

"Arthur genç yaşta üzerine yüklenen sorumlulukla yaşıyor, senin gibi.. Bir ülkeyi koruması gerekiyor, senin gibi.. Düşmanları ve dostlarını ayırt edemiyor, senin gibi.."

"Onun başında melekler yok Cas-"

"Senin başında da uçan ejderler yok.."

Dean bir an onun daha havalı olacağını mırıldansa da Castiel tek kaşını kaldırdığında Dean sönerek konuştu:

"İyi, tamam! Ama bu benim o kılıcı tutabileceğim anlamına gelmez.."

Castiel gözlerini kıstı, yine sert bir ifadeye bürünürken dişlerinin arasından tısladı:

"*Qu'il avoit cainte Escalibor, la meillor espee qui fust, que'le trenche fer com fust.*"

Dean tek kaşını kaldırırken Castiel başını yana yatırdı ve uysallıkla çevirdi:

"Belinden Excalibur sarkan, ki o kılıç en iyisi: demiri sanki bir tahtaymış gibi rahatça kesen."

Dean '*çok şairane*' diye mırıldandığında Castiel özveriyle açıklamaya çalıştı:

"Demiri tahtaymışçasına kolay kesiyor Dean! Lucifer cehennemde hala sağ kalabilen bir demir, ona ancak böylesi güçlü bir şey zarar verebilir.."

"Öldürmez?"

"Öldürmez.. Bir meleği ancak başka bir melek öldürebilir.."

Dean o zaman bir şansları olmadığını söyleyerek onun etrafından dolaştı ve salona giderken devam etti:

"Öldüremediğimiz adamı ne yapacağız? Kanadını mı keseceğim? Bu onun güçlerini engelleyecek mi? Ayrıca Lucifer kanatlarını açsa ben kör olurum Cas!"

Arthur ona kafayı yemiş gibi bakıyorken o sırada Dean'i takip etmiş '*Cas*' içeri girdiğinde mavi gözlü prens şokla sordu:

"Burada herkes bir anda yoktan var mı oluyor!?"

Dean sırtarak kendini kanepeye atarken Castiel resmiyetle konuştu:

"Prens Pendragon.."

Arthur ise hak ettiği resmiyeti sonunda birinden almış, memnuniyetle onu izlerken ayağa kalkarak cevapladı:

"Benim.. Siz?"

"Castiel.."

Arthur memnun, ismi tekrarladığında Dean onun Cas'a bakışından hoşlanmamış, konuştu:

"Cas büyücü.. Senin hoşlanmadıklarından.."

Arthur bununla bir adım geri attığında Castiel içtenlikle konuştu:

"Benden sana zarar gelmez Prens Pendragon.."

"Evet öyle diyenleri çok gördüm.."

Cas buna gözlerini kıstığında Arthur toparlanma ihtiyacı hissetti, Cas ise konuştu:

"Ben yalan söylemem."

Arthur temkinle '*peki*' dediğinde Castiel onayladı, sonra Dean'e döndüğünde onun sırtıttığını görünce çenesini kaldırarak sordu:

"Bu konu kapanmadı Dean. Excalibur'u kullanabileceğin hale gelmelisin-"

"Hey, ben kılıç kullanabiliyorum!"

Castiel buna kaşlarını kaldırdığında Dean koltuğa bastırarak fırladı ve cevapladı:

"Biliyorum! Kaç kere mezarlıkta hayaletleri şişledim-"

"Gerçek kılıç kullanımı paranormal yaratıkları 'şişlemeye' benzemez Dean.. Kollarını daha da güçlendirmen gerekiyor, üst bedenini de geliştirmelisin-"

"Cas!"

Cas onun kızgın bağıırışına aldırılmazken eliyle gerisinde duran prensi göstererek konuştu:

"Arthur bunun mükemmel bir örneği-"

"Herif geçmişte yaşıyor! Ben silahla yaşıyorum!"

"İşte tam olarak o yüzden eğitilmen gerekiyor.."

Dean kollarını kaldırıp anlaşılmaz bir ses çıkartırken Arthur onu inceliyor, mırıldandı:

"Castiel haklı, göğsün zırhı kaldırmaz."

Dean şokla kollarını indirdiğinde Arthur omzunu silkti, Dean ise ona parmağını kaldırarak konuştu:

"Birincisi, bu saçmalığı kabul etmedim-"

"Ben de etmedim, sadece bir gerçeği söylüyorum-"

"İkincisi, senin eğitimini alacak değilim! İçeride kapı gibi bir kardeşim var!"

"Ben de sana eğitim verecek değilim, bana saygısı olmayan bir köleyle uğraşamam-"

"Köle!?"

Arthur 'değil misin?' dediğinde Dean şokla tekrarladı:

"Köle. Biz köle miyiz?"

"Üzerinde soyunu belirten bir madalyon göremedim.."

Dean açık ağzını kapattı, sonra Cas'a dönerek konuştu:

"Ben bu adamı döverim Cas."

Castiel derin bir nefes alırken Arthur cevap verecek oldu, o sırada Cas konuştu:

"Yeter."

Arthur bir anda susarak ona döndüğünde Dean sırtarak işaret etti:

"İstedi mi korkutucu olur.."

Cas ona bir bakış attığında Dean de sustu, melek ikisini izleyerek konuştu:

"Bu saçmalığa bir son vereceksiniz. Arthur, bu zamana geldin ve geri dönmek için bizimle iş birliği yapman şart. Dean, Lucifer'i yok etmemiz için senin Excalibur'u kullanman şart. Bu iki şartın orta noktası da birbirinize yardım etmeniz."

Arthur sessiz, bir süre konuşmazken sonrasında sordu:

"Lucifer kim?"

Castiel bunun cevabını vermekle vermemek arasında tereddüt ettiğinde Dean onun yardımına koşarak cevapladı:

"Kötü kalpli bir büyücü.."

"Neden illa senin öldürmen gerekiyor?"

Dean bir süre Arthur'u izledi, sonra cevapladı:

"İnan ben de bilmiyorum-"
"Çünkü bu kaderi."

Arthur ve Dean dönerek kapıya baktıklarında Merlin ve Sam'i gördüler, Arthur yardımcısının değişmiş kıyafetlerine kaşlarını çatarken Merlin salona giriyor, konuştu:

"Dean'in kaderinde Lucifer'i öldürmek var da ondan.. Tıpkı senin Camelot'un kralı olup Albion'u birleştirmen gibi Arthur.."

Arthur sessizleşmiş, Merlin'e bakıyorken mavi gözlü hizmetkar elindeki kumaşları ona uzattı, sarışın prens aldığı anda da devam etti:

"Hadi gel.. Üzerini değiştirelim.."

Arthur başını salladı ve onu geçip ikisinin geldiği yere giderken Merlin de onu takip etti.

İkisi gittikten sonra Dean kaşları çatılı, sordu:

"Büyü mü yaptı? Ayrıca evet, ona nasıl güvенеceğiz? Ne zamandan beri cadılarla büyücülere güveniyoruz? Ben cadı sevmem!"

Sam iç çekti, o sırada ona bir bakış atan ve şans diler gibi görünen Cas'a selam verirken dönerek abisini cevapladı:

"Büyü yapmadı.. Merlin ve Arthur'un dostluğu bu efsanenin *temeli* Dean.. Arthur sadece onun sözünü dinliyor, gerisinde bütün dünyayı yakabilir.. Biri Merlin'e dokunursa onu mahveder.."

"Tanıdık geliyor."

Dean onun sesindeki mesajla ona bir surat yaptı ama Cas etkilenmediğinde Sam devam etti:

"Ayrıca ona güvenmeyeceksek kime güvенеceğiz? Adam *Merlin!*"

Dean ağzını açtığı anda Sam parmağını kaldırarak cevapladı:

"Sakin bana Tom Riddle da iyi bir çocuktan deme!"

Dean ağzını kapattığında Sam de elini indirdi, devam etti:

"Daha iyi bir fikrin var mı? Yok. O zaman bu plana uyacaksın. Merlin içeride Arthur'u ikna etmeye çalışıyor, eğer Arthur senin lanetliğini geçip de seni eğitmeyi kabul ederse şanslısın-"

"Ben zaten iyiyim-"

"Sen bir şövalye değilsin! Excalibur'un *olayı* o Dean!"

Dean'in omuzları düştüğünde Sam iç çekerek konuştu:

"Sen bir şövalye değilsin ama o kılıcı alabilecek güçtesin.. Ne düşündüğünü biliyorum, ama o kılıcı alabildiğinde bize inanacaksın.. Arthur'dan bir eksiğin yok.."

Dean bu konuda bir yorum yapmadı, onun yerine sordu:

"Merlin'i nasıl ikna ettin?"

Sam abisinin sessiz *'tamam, yeter, düşüneceğim'*ini anlayacak kadar onu tanıyor, başını salladı ve cevapladı:

"Oturup adam gibi konuştum.. Lucifer'i kötü sihirden doğan bir yaratık sanıyor ama başka türlü anlatamazdım.."

Dean sessiz bir nefes aldı, sonra konuştu:

"Tamam.. Giyinsinler, gideriz.. Chuck nerede?"

"Odasına kapandı.."

"Gitmemizi bekliyordur.. Cas, o ikisini bekler misin? Hazır olduklarında arabaya gelsinler.. Sam ve ben dışarıdayız, bagajı açalım, o kılıcı sokacak bir yer bulmamız lazım.."

Cas bir şey söylemeden onları geçti ve konuk odasına gitti, yalnız kaldıklarında Sam sordu:

"Cas neden gelmiş?"

"Bana tarih dersi vermeye.."

Sam kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi, Dean de onun koluna vurup onu geçti, ikisi dışarı çıktılar.

* * *

VII

Arthur onun yatağa bıraktığı zırhı gözleriyle izliyorken mavi pantolonun önünü ilikliyorken, konuştu:

"Sam'le samimi gibisin Merlin.. Yakın mı buldun?"

Merlin zırhın parçalarını birbirine geçiriyorken ona bakmadı, cevap da vermediğinde Arthur kaşlarını çatarak sordu:

"Buldun mu?"

Merlin buna gözlerini devirerek ona bir bakış attı, son parçayı da yerleştirdikten sonra cevapladı:

"Sam iyi birine benziyor, o kadar.. Sen ve Dean birbirinizin kafasını kopartırken biz konuşmayı başarıyoruz-"

"Dean kafası havada geziyor da ondan! Ayrıca 'Dean' nasıl bir isim?"

"Güzel bir isim, uzatma Arthur-"

"Güzel bir isim? Sen burayı çok beğendin sanırım, istersen seni burada bırakalım, ne dersin?"

Merlin bu teklifi cevap vermeye dahi gerek duymamış, zırhı kucaklayarak kapıya giderken Arthur arkasından yürüyerek konuştu:

"Ben ciddiym, neden burada kalmayasın ki? Sihir serbest, insanlar senin gibi, herkes bir anda orada burada beliriyor, saçma sapan konuşuyor? Gerçi bir tek benim anlamadığımı göz önüne alırsan burada herkes senin gibi Merlin! Senin için bir rüya olmalı-" Merlin koridorda zank diye durup ona döndüğünde Arthur sustu.

Mavi gözlü adam ona bakıyor, bakışları sakın ama soğukken Arthur bir an onu gerçekten kızdırmış olduğunu düşündü, Merlin ise konuştu:

"Gitme vakti geldiğinde yine böyle düşünüyorsan o zaman konuş.. O zamana kadar bu konuyu konuşmamız gereksiz, nasıl döneceğimizi bile bilmiyoruz.."

Arthur cevap verecekken Merlin ona bir daha baktı, sonra devam etti:

"O zamana kadar Dean'e yardım etmelisin Arthur-"

"Yine mi aynı-"

"Tek konu bu.. Lancelot'a yardım ettin, Dean neden farklı?"

"Lancelot bizim zamanımızdan da ondan!"

Merlin buna gözlerini devirip tekrar yola koyulduğunda Arthur 'ne?!' diyerek onu takip etti, Merlin ise önde cevapladı:

"Dean'le ne kadar aynı olduğunun farkında değilsin, değil mi?"

Arthur bunu hakaret olarak aldığı söylediğinde Merlin bir şey söylemedi, merdivenlerin dibinde onu bekleyen adamı görünce gülümsedi:

"Castiel, değil mi? Sam bana sizden bahsetti.. Lucifer'in kardeşi.."

Castiel onayladı, merdivenleri inen adama bakarak cevapladı:

"Merlin Emrys, gelmiş geçmiş en büyük büyücü.."

Merlin yanaklarına bir pembelik gelerek gülümsediğinde Arthur gerideki basamakta, konuştu:

"Gidecek miyiz?"

Castiel bunu onayladı, eliyle kapıyı işaret ederek konuştu:

"Araba dışarıda.. Sam ve Dean sizi bekliyorlar.."

Merlin gösterilen tarafa ilerlerken Arthur sakin Castiel'e bir bakış attı, adamın sakinliğinin bozulmaması sinirlerini gererken Castiel sanki sonsuza kadar onun yürümesini bekleyebilecek gibi duruyordu ki Merlin ileriden sordu:

"Arthur?"

Arthur onu duyunca Castiel'i geçti ve öne düştü, Castiel de arkalarından yola koyuldu.

"Arthur dediğini fark ettin mi?"

Dean normal kasabanın normal yolunu izliyorken kardeşinin sesiyle 'hım?'ladı, Sam ise arabaya dayadığı kolları üzerinden diğer taraftaki Dean'e bakarak açıkladı:

"Merlin.. Arthur'a adıyla hitap ediyor.."

"Nasıl edecekti?"

"Efendim diye? Majesteleri? Prens Pendragon?"

Dean başını geriye bırakıp tek kaşını kaldırırken ifadesi ne demek istediğini soruyor olmalıydı ki Sam tek omzunu indirip kaldırarak cevapladı:

"Sadece garip.. O dönemde bu tip saygısızlıklar ölümle cezalandırılırdı.."

"Belki saygısızlık değildir, Merlin hak etmiştir?"

Bu sefer Sam 'hım'ladı, o sırada da evin kapısı açılarak Merlin çıkarken Dean kot ve t-shirt'e bürünmüş ikiliyi izleyerek sordu:

"O benim mi?"

"Uslu ol Dean-"

"Yırtarsa-"

"Dean."

Dean susup suratına bir gülümseme yerleştirdi, Sam de diğer ikisine dönerken Merlin kollarında bir yığın zırh, sordu:

"Bunları nereye koyacağız?"

"Bagajda yer açtık-"

"Bagaj?"

Sam cevap olarak döndü ve bagaja giderken Dean Arthur ile göz göze geldi, adamın elindeki kılıca bir bakış atarken Arthur belki ensesinde Castiel'in bakışını hissediyor, belki de eve gitmek için planı kabul etmiş, sordu:

"Dokunmak ister misin?"

Dean başkası olsa, daha doğrusu anlayabilecek biri olsa uygun bir şaka yapabilecekken uygunsuz lafi yuttu ve ona doğru gelen adama bakarak cevapladı:

"Ona dokunabileceğimi sanmıyorum, denedim-"
"Dean, bu kılıcı tek tutabilen ben değilim.."

Dean '*değil misin?*' dediğinde bagajın oradan Merlin cevapladı:

"Onu her gün temizleyen *benim!* İnan Dean, tek o dokunmuyor.."

Dean ona onun sayılmayacağını mırıldandığında Arthur kaşlarını çattı, Dean ise sarışın prensin ait olduğu dönemlerde icat edilmemiş bastırılmış cinsel tansiyonlara hiç girmek adına konuyu önceki başlığa getirerek konuştu:

"Siz ikiniz arkadaşsınız, kılıç ona da izin veriyor-"
"Ve? Sana da izin verdim.."

Dean çaresizce Arthur'un arkasındaki Castiel'e bir bakış attığında meleği kırk yılda bir onu dinleyerek yardımına koştu ve sanki bu gereksiz yardım onun kanatlarından bir tutam tüy yoluyormuş gibi bir acıyla konuştu:

"Gitmemiz gerekiyor, sonra yaparsınız.."

Arthur dönerek ona baktığında Dean bundan faydalanarak kapısını açtı ve kendini arabaya attı, Arthur da dönerek Sam'e baktığında Sam onun için uzanıp kapıyı açınca genç adam teşekkür ederek içeri girdi.

"Castiel'i almadık?"

Dean onun kendisinin geleceğini söyleyerek yola çıktığında Merlin sustu, dördü bir süre yola devam ettikten sonra ise Arthur sessizliği bozdu:

"Nereye gidiyoruz?"
"Otele-han.. Hana gidiyoruz.."

Dean kardeşine bir bakış attığında Sam omuzlarını silkti, Merlin ise çevreyi izliyor, hayranlıkla fısıldadı:

"Her yer ne kadar değişmiş.."

Arthur da bunu duyunca onun baktığı yere bakarken Merlin gülümseyerek ilerideki parkı gösterdi, Arthur onunla bakarken Dean baş parmağıyla göstererek konuştu:

"Kirk ve *Spock* diyorum, sen anla.."

Sam buna gülümsediğinde Merlin dönerek sordu:

"Onlar nedir?"

Dean sırttığında Sam yine açıklama görevini almış, cevapladı:

"Günümüzün kahramanları.."
"Onlar da mı efsane?"
"Sayılır.. İkiisi beraberler.."

Merlin 'hım' diyerek önüne döndü, o sırada Arthur kaşlarını çatarak sordu:

"Nasıl beraberler?"

Sam rahatsızca kıpırdandığında Dean direksiyonda sırtarak sözü aldı:

"Hadi, orduda birbirine takan erkekler yok mu-"

"Dean!"

"Ne? Tarihin başından beri var demiyorlar mı?"

"Dean."

Dean kardeşinin uyuzlaşmış tonuyla gözlerini devirdi, Arthur ise konuştu:

"Asil erkekler ve köleleri arasında ilişki elbette var, kimse piçinin olmasını istemez.."

Merlin buna gözlerini devirdiğinde Dean kaşlarını kaldırarak aynadan sordu:

"Siz? Sen asilsin, Merlin köle, hım?"

Arthur bunu duyduğu anda kılıcına dayanacakken Merlin ondan önce yakalayarak konuştu:

"Arthur!"

"Ne dedi duydun-"

"Seni tanımıyorlar! Bütün Camelot öyle düşünüyor ayrıca, sanki bilmiyorsun!"

"Olabilir! Onlar düşünebilir!"

Merlin bunu duyunca gözlerini kısarak sordu:

"Onlar beni her gün döşeğe çivilediğini düşünsün ama bizi *gerçekten* tanıma şansı olan ve Camelot'a etki etmeyecek iki adam düşünmesin mi?"

Arthur kaşlarını çatarak ona bakarken sessiz, sordu:

"Düşünsün mü?"

Merlin çileden çıkarak kılıcı ondan tamamen çekti, sonra da cevapladı:

"Dean öyle bir şey sordu diye kafasını kopartmana gerek yok-"

"Sanki kopartabilir de-"

"Sus Dean."

Dean Merlin'in emriyle sustuğunda Sam sırttı, Merlin de devam etti:

"Sadece soruya cevap ver, olur mu? Biz onları anlamıyoruz, onlar da bizi.."

Arthur somurtmanın resmi bir şekilde dudağını bükmüşken Merlin gülümseyerek onu hafifçe dirseklediğinde Arthur iç çekerek cevapladı:

"Merlin ve ben *birlikte* değiliz.."

"Ama bütün *Camelot* öyle mi sanıyor?"

Arthur iç çektiğinde Merlin ona daha fazla işkence etmeden cevapladı:

"Evet.. Arthur kimseyle birlikte değil, bir prensese de yanaşmadı.. Bir '*prens*' de birine yaklaşmadığında tahtın devamı tehlikeye girer, en azından dedikodusu çıkar.."

Sam başını yine koltuğa dayamış, bunun tehlikeli olacağını mırıldandığında Dean bir an uzanarak onun saçlarını karıştırmak ve tarih kitaplarında okuduğu şeylerin gerçekleştiğini görünce havalara uçan kardeşine gülümsemek istese de kendini tutup cevabı dinledi:

"Evet.. O yüzden Arthur da sanki benimleymiş gibi davranıyor.. Ki bu da aslında benim işime yarıyor çünkü kimse neden onun peşinde dolaştığımı ya da devamlı odasına girip çıktığımı sorgulamıyor.."

"Neden devamlı odasına girip çıkıyorsun peki?"

Merlin'in suratında bunu duyunca şaşkın bir ifade belirdi ve cevap geldi:

"Çünkü hizmetkarıyım?"

Dean `aha` diyerek sağa saparken Sam onu tekmelediğinde `ow!`ladı, Merlin ise ikisini incelerken dönerek Arthur'a baktığında parkı izlerken ona yaklaşmış adamın hala orada olduğunu ve onunla aynı havayı paylaştığını fark edince yutkunarak önüne döndü.

* * *

VIII

Dean saatlerce yol sürmüş, geride uyuyakalmış ikiliye bir bakış atarken mırıldandı:

"İstersen sen de bir süre sız.."

Sam laptopunda bir şeylere bakıyorken cıkladı, Dean de önüne dönerek yolu izlerken Sam bir süre sonra hala ekranı izlemesine rağmen sordu:

"Cas neden gelmiş?"

"Arthur planına uyum sağlamamı sağlamak için.."

Sam bunu duyunca başını kaldırıp ona gülümsediğinde Dean rahatsızca kıpırdandı, Sam ise onu hayal kırıklığına uğratmadan konuştu:

"Aw, Deanna meleği ne isterse onu mu yaparmış-"

"Kapa çenenin *Samantha*-"

"Hey, meleğini dinleyen sensin-"

"Hey, Gabriel'in sana Sammy demesine izin veren de sensin.."

Sam bunu duyunca tak diye ağzını kapattığında Dean içten içe havaya bir yumruk attı ama dışardan ifadesini değiştirmedeğinde Sam önüne dönerek konuştu:

"Öyle bir şey yapmıyorum Dean-"

"Aha.. Cas bir daha geldiğinde soralım, zamanı geri çevirip gösterebilirsin-"

"Cas ondan ne istersen yapar çünkü seni *seviyooor*-"

"Sam, kılıç denemesini üzerinde yapayım mı?"

Sam gülerken ellerini kaldırdığında Dean sonunda görünen motelin bahçesine girerek arabayı park etti, Sam ise hala gülüyor, kapıyı açıp çıktığında orada bekleyen Cas'ı görünce elini kaldırdı:

"Hey Cas.."

"Sam.. Geç kaldınız?"

"Dean ikisine manzara gezdirdi.. Oda aldın mı?"

Cas başını iki yana salladığında Sam resepsiyon odasına gitti, o sırada Dean de arabanın kapısını kapatarak bankta oturan meleğe giderek konuştu:

"Hey.."

Castiel ona bir şey söylemedi ama Dean de bir şey bekliyor gibi değil, ellerini ceplerinden çıkartıp onun yanına oturdu, dirseklerini dizlerine dayarken sordu:

"Arthur ve Merlin, hım? İkisi beraber, değil mi?"

Castiel sesini çıkartmadığında Dean gülümseyerek omzuyla onun omzuna vurdu, devam etti:

"Hadi, ben neyi değiştireceğim?"

Castiel'in dudakları hafifçe yukarı büküldüğünde Dean kazandığını anladı, Cas ise bir süre sonra cevapladı:

"Daha değiller ama olacaklar.."

"Arthur baştan aşağı aşık, belli oluyor.. Başları derde girecek mi?"

Castiel bunu duyunca başını ona evirdiğinde Dean eliyle şöyle böyle bir hareket yaparak açıkladı:

"Gayler, adam prens.. Çocuk falan yapması lazım, evlenmesi lazım.."

"Ki Arthur zaten evleniyor.."

Dean bir süre ona baktı, sonra anlamışçasına fısıldadı:

"Sahte! Kız da Lancelot'la zaten! *Evet!*"

Castiel onun neşesini izliyor, cevap vermezken Dean de bir an ne kadar yakın durduklarını ve Sam'in arabada söylediklerini hatırlayıp önüne dönerken genzini temizleyek konuştu:

"Bari burada serbest olsunlar.."

Castiel bu konuda bir yorum yapmadığında Dean iç çekerek kalktı ve arabaya ilerledi, o sırada Sam dışarı çıkararak konuştu:

"Dean, 2 oda aldım, sen Merlin'i al-"

"Neden?"

"Arthur'la kavga edersin de ondan.. Cas da seninle kalır.."

Dean bundan rahatsız olmuş, sorar:

"Excalibur ne olacak?"

"Ben korurum Dean.."

Dean irkilerek döndüğünde elleri ceplerinde ve Armani'si içerisinde ona bakan Crowley'i görürken sordu:

"Sen nereden öğrendin?"

"Chuck.. Beni aradı.."

Dean kaşlarını kaldırdığında Crowley arabaya bir bakış atarak mırıldandı:

"İlginç.. Gabriel arada zeka pırıltısı gösteriyor.."

Castiel kardeşine laf gelmesiyle bir adım ileri attığında Dean o arkasında olmasına rağmen hissetmişçesine elini uzattı ve onun göğsüne bastırarak gerilette, o sırada da konuştu:

"Crowley seni Arthur ve Excalibur'la aynı odaya koymam-"

"Neden her zaman size ben bekçilik ediyorum?"

Dean Gabriel'in sesini duyacağına sevineğini hiç düşünmemişken işaret ederek konuştu:

"Sen, Sam'i al ve odaya götür. Arthur ve kılıç sizin-"

"Emredersiniz Majesteleri.. Hey Cas.."

Castiel ona başını salladı, Dean de diğerine dönerek konuştu:

"Sen de büyücüyü al.. Ben iblisle konuşacağım.."

Crowley bu sefer ne yaptığını sorduğunda Dean ona banklara gitmesini işaret etti, Cas bunu görünce bir an kaşlarını çattı ama Dean farkında değil, kapıları açmaya gitmişken Crowley mırıldandı:

"Kıskanıyor musun 'Cas'?"

Castiel yüzünü buruşturmak dışında bir şey yapmadığında Crowley keyifle parmak uçlarında yaylandı, o sırada uykulu Merlin konuştu:

"Ben Arthur'dan farklı yerde yatmam-"

"İkinizi koruyacak bu zamandan biri olmalı, ayrıca biz de uyumalıyız Merlin.. Yan odada olacaklar.."

Merlin yine de huzursuzken Arthur gitmesini söylediğinde Merlin endişeyle ona baktı, Arthur onun kolunu sıkarak konuştu:

"Birkaç saatte bir yanına gelirim, tamam mı? Git ve uyu, senin güçlü olman lazım.."

Merlin ondan böyle bir yaklaşım hiç almamış, bir an şaşkınlıkla ona baktığında prensi gülümsedi ve dönerek Sam'e baktı, Sam ona yol verdiğinde Gabriel de hiç konuşmadan peşlerine takıldı ve üçü odalarına gittiler.

Onlar gittiğinde bahçede sadece diğer takım kaldı, Merlin esneyerek banklardaki adama bakarken sordu:

"O kim?"

"Crowley.."

Dean de o sırada diğer odadan gelmiş, konuştu:

"Cas, siz girin.. Geliyorum.."

Cas ona bir bakış atsa da Dean tekrar gitmesini söylediğinde melek sesini çıkartmadan Merlin'le birlikte ilerledi, o sırada Dean'ın eline sıkıştırdığı kartı da alarak onunla birlikte odaya girdi.

Kapılar kapandıktan sonra Dean Crowley'e döndüğünde iblis mırıldandı:

"Evet?"

"İkisinin geldiğini başka bilen var mı?"

Crowley yürüyerek banka oturduğunda Dean de onunla ilerledi ve çöktü, ellerini birbirine sürterek ısınmaya çalışırken Crowley uzanarak elini onun birleşmiş ellerine koyduğunda Dean ısındığını hissederek olumlu bir ses çıkarttı, Crowley de elini çekerek cevapladı:

"Şimdilik bilen yok.. Erkek arkadaşın öğrendiği anda etraflarına gerekli zırhları çekmiş.."

"Ne zaman çekmiş? Cas sonra geldi?"

Crowley kaşını kaldırarak ona baktığında Dean cevabı bekliyor, neyi kabul ettiğini fark etmedi, Crowley ise cevapladı:

"Gabriel Cas gelene kadar geçerli olacak geçici bir zırh bırakmış olmalı.. Beni neden çağırdın?"

"Arkayı toplaman için.. Mutlaka birileri koku alacaktır.."

Crowley `eh'ledi, ardından ceplerinden deri eldivenlerini çıkartırken sordu:

"Neden size yardım edeceğim?"

"Bana neden Colt'u verdiysen: babacığın seni cayır cayır yakmasın diye.."

Crowley ona dönerek gülümsediğinde Dean göz kırptı ve kalkarak odaya gitti, Crowley ise sağ elini eldivenine geçiriyor, mırıldandı:

"Castiel seni kiskaniyor, haberin olsun.."

Dean bunu duyunca kapının önünde ona döndü, Crowley ise eldivenli parmaklarını oynatarak eldivenini oturttu, ardından ayağa kalkarak yok olduğunda Dean gözlerini kırıştıtarak odanın kapısını vurdu.

* * *

IX

"O yatak Arthur'un, Sammy bu senin, ben de gökyüzünde kanat çırpacağım.."

Sam buna gülerek çantasını yatağa bıraktı, Gabriel de gülümseyerek camlara ilerledi ve parmağının ucuyla camın etrafına koruyucu çizgiler çizmeye başladığında Sam bir süre onu izledi, o sırada Arthur sordu:

"Banyo orası mı?"

Sam başını sallayıp girebileceğini söylediğinde Arthur kılıcı yatağa bırakarak banyoya girdi, Sam de çantasını açarak içinden şekilleri çizmek için tozları çıkartırken sordu:

"Kılıcın üzerine bir şey yerleştirecek miyiz?"

"Kılıç kendince yeteri kadar güçlü.."

Sam bir şey söylemeden çantaya döndü, o sırada önüne gelen ayakkabıları görürken başını kaldırdığında Gabriel'i onu izlerken buldu, bal gözlü adam sordu:

"En son ne zaman uyudun Sam?"

Sam bu soruyla tekrar önüne dönerken cevapladı:

"Arthur'u kontrol et, banyoyu yıkmasın.."

Gabriel bir şey söylemeden dönüp gitse de Sam konunun kapanmadığının farkında, korunma duvarlarını çekmeye devam etti.

Arthur ikisinin arasında bir şey olduğunu anlamış, sessizce yatağa girmiş ve bir süre sonra da uykuya dalmışken Sam kendi uzandığı yatakta laptopuyla oynuyordu ki Gabriel'in ayakucuna oturduğunu hissedince konuştu:

"Çarşafların altına giremezsin.."

Gabriel bir şey söylemedi ama Sam onun gülümsediğini duyduğunda bakışlarını ekrandan kaldırdı, karanlık odada onu izleyen adamı bulduğunda Gabriel konuştu:

"Sam.."

"Ben iyiyim, gerçekten.. Az uyumak problem değil-"

"Vücudunun güçlü olması gerekiyor Sam.. Lucifer senin zayıflıklarını kolluyor, biliyorsun-"

"Uyumak kolay değil.. Lucifer rüyalarımı da kolluyor Gabriel.."

Gabriel bir süre onu izledi, sonra uzanarak eliyle laptopun kapağını onun kucağına doğru iterek kapattığında Sam de nefesini tuttu. Gabriel ona bakıyor, yavaşça laptopu onun kucağından çektiğinde Sam yine itiraz etmedi ama sordu:

"Ne yapıyorsun?"

"Çarşafların üzerinde kalıyorum.. Uzan Sam.."

Sam zaten uzandığını söylediğinde görünmez uçların omuzlarına bastırıldığını hissedince fısıldadı:

"Kanatların m-"

"Uzan, Sam.."

Sam kelimesiz kalmış, yavaşça alçalıp uzanır hale geçtiğinde Gabriel de kucağında laptop, kayarak onun yanına geldi ve ona bakarak sordu:

"Bana güveniyorsun, değil mi?"

Sam gözlerini devirdi ama reddetmediğinde Gabriel uzanarak parmak uçlarını onun alınına değdirdi, bir an sonra Sam uykuya daldığında melek sessiz kaldı ama bir süre sonra konuştu:

"Uyanık olduğumu biliyorum.."

Arthur yatakta kıpırdandığında Gabriel başını ona çevirip devam etti:

"Arthur, bana kızgın olabilirsin ama ben de bu zamandaki ejderhayı öldürmek istiyorum, bunu anlayabilirsin.."

"O kadar gücün varsa neden sen yapmıyorsun?"

Gabriel ona bakıyor, bir şey söylemediğinde Arthur da ona sırtını döndü, oda bir süre sessiz kaldıktan sonra Arthur mırıldandı:

"Sam sana güveniyor.. O makineyi kimseye taşıttırmadı."

Gabriel bunun üzerine başını eğerek kucağındaki alete baktığında Arthur'un gözlerini devirdiğini görmedi.

"Konuştunuz mu?"

Dean meleğinin sert sesiyle bir an irkilmeden edemediğinde Cas'ın gözlerindeki mavilik de onu ürkütmüş, cevapladı:

"Konuştuk, sakin ol.."

Ve onu geçti, odada ilerlerken Merlin'in yatağına girmekle meşgul olduğunu görünce kendi çantasına giderek açtı ve toz kavanozlarını çıkarttı, ardından pencereye giderken Castiel olduğu yerden sordu:

"Crowley nerede?"

"Ona verdiğim işi yapmaya gitti.."

Castiel yine sessiz kaldı, Dean ise önüne tuz döktüğü camın yansımasında Castiel'i izliyor, onun ellerini yumruk yapıp öfkeyle halıya baktığını görünce olduğu yerde dönerek sordu:

"Cas?"

Castiel hala yere bakıyor, konuştu:

"Bundan hoşlanmıyorum."

"Neyden? Cas, hey.. Bana bak.."

Castiel önüne gelen adama başını kaldırdığında Dean ne olduğunu sordu, Castiel huzursuz bir ifadeyle cevapladı:

"Crowley.."

Dean buna gülümsedi, sonra onu hafifçe kolundan dürterek konuştu:

"Crowley bize ihtiyacı olduğu için bize yardım ediyor.. Ben de olanlardan hoşlanmıyorum ama-"

"Crowley'nin kendisi değil.. Neden bize yardım ettiğini biliyorum.."

"O zaman problem nedir?"

Cas ona bir bakış attığında Dean hareketsizleşti, meleğin bakışları onun omzunun gerisine giderken kelimeleri sanki zorlukla çıkıyor, yavaş yavaş bir biçim aldı:

"Crowley'nin duruşu.."

"Duruşu?"

Cas başını salladı, Dean ise hafifçe gülümserken sordu:

"Nasıl duruyor?"

Castiel onun onunla dalga geçtiğini düşünmüş olacak ki bir anda zaten azıcık açılmış ifadesi kapanarak toparlandı ve bir adım attığında Dean onun yok olacağını anlamış, atılarak kolunu yakaladı, sıkarak konuştu:

"Hey! Dalga geçmedim, hey! Merlin'i uyandıracaksın-"

"Ben çok derin uyurum!"

Dean dönerek ona baktığında tüm dikkatiyle olayı izleyen bir çift mavi göz gördü ama o anda Merlin geriye yığılıp kendinden geçtiğinde Dean Cas'a döndü. Mavi gözlü melek öfkeyle yataktakine bir bakış atmış, tekrar Dean'e dönerken çırpınarak konuştu:

"Bırak Dean-"

"Hayır.. Daha önce de bana sır verdin ve tuttum Cas-"

"Bu sır değil-"

"Duygularınla ilgili konuşman zor, biliyorum! Hey, ben de duygusal bir tip değilim, biliyorsun.. Sakin ol hadi, kaçma, hey.. Hadi Cas.."

Castiel sanki kızgın bir kedi, Dean sesiyle onu sakinleştirirken güçlü melek derin bir nefes alarak gözlerini kapattı, Dean sessizliğiyle onu beklerken Cas bir süre sonra gözleri hala kapalı olmasına rağmen konuştu:

"Crowley'nin sana o kadar yakın duruşu hoşuma gitmiyor.. Devamlı yakınında duruyor ve sen de onu kovmuyorsun, kişisel alanın onun için önemli değil gibi duruyor, oysa beni devamlı uyarıyorsun.."

Dean parmaklarının yavaşça açıldığını hissederken Castiel gözlerini açmış ama hala yere bakıyor, devam etti:

"Biraz önce de onunla beraber banklara gittin ve Crowley bundan oldukça mutlu oldu, ayrıca üzerinde onun dokunuşunu görüyorum.. Hoşuma gitmiyor.."

Dean ağzı açık, onun kolunu tamamen bıraktığında Castiel onun bakışlarını hissediyor, kıpırdamadan yere bakmaya devam etti, Dean ise ancak birkaç saniye sonra toparlanarak genzini temizledi ve konuştu:

"Üzerimde iblislerin dokunuşunu mu görüyorsun?"

Cas bununla bakışlarını ona kaldırdığında Dean kaşlarını kaldırdı, Castiel de başını sallarken cevapladı:

"Evet.. Orada.."

Uzanarak parmağıyla onun elinin üzerinden geçti, Dean bu sefer farklı bir sıcaklık hissettiğinde yutkunarak fısıldadı:

"Oda korunmasız-"

"Ben korudum.."

"Tuz serpmedim-"

"Ben *korudum* Dean.."

Dean başını salladı, sonra derin bir nefes alarak konuştu:

"Tamam.. Biraz uyumam lazım, bütün gün araba sürdüm.."

Castiel onun konuya dair bir şey söylemeyeceğini anlamış, yavaşça nefesini bırakarak omuzlarını düşürdüğünde Dean ona en çok bunun koyduğunu hissetti ve küfrederek uzandı, onu omzundan çevirerek yüz yüze gelirken konuştu:

"Crowley sadece iş yaptığım bir iblis Cas.. Onunla kardeşimi aynı odada bırakmam bile.."

Castiel bildiğini söylerken Dean onun *anlamadığını* görüyor, gülerek devam etti:

"Birazdan *ben* uyuyacağım şaşkın.. Hım?"

Castiel onun gözlerine bakıyor, bir süre cevap vermedi ama sonra sanki anlamış, yavaşça dikleşince Dean onun omzunu sıktı ve gülümseyip onu geçerek banyoya gitti, içeri girip kapıyı arkasından kapattığında gözlerini kapatarak *derin* bir nefes aldı.

* * *

X

Dean ellerini 4 kere yıkamış, artık derisinin kıpkırmızı olduğunu görünce bıraktı ve havluyla nemini alıp havluyu bir kenara attı, ardından tekrar odaya girdi.

Cas pencerenin dibinde ayakta duruyor, dışarıyı izliyorken Dean yatağına giderek sordu:

"Sen en son ne zaman dinlendin?"

Cas bilmediğini söyledi ve dışarıyı izlemeye devam ederken Dean konuştu:

"Cas, gel.."

Cas dönerek ona baktığında Dean yattığı yatağa eliyle vurdu, konuştu:

"En azından dinlenirsin.."

"Kişisel alanına ne olacak?"

Dean bunu duyunca gülmeden edememiş, yastığını yumruklayarak cevapladı:

"1 gece dayanabilir sanırım.."

Castiel sessiz, bunu duyunca yatağa ilerledi ama Dean parmağını kaldırarak konuştu:

"Trençkot çıksın.. Ceket de öyle.. Ayakkabılar da.."

Castiel kaşlarını çattı ama söylenenleri yaptıktan sonra yavaşça yatağa tırmanıp onun yanına uzandı, Dean onun sopa gibi duruşuna gülümserken uzanarak onun belini tuttu ve onu hafifçe sarstığında Cas hafifçe gevşedi.

İkisi sessiz, Dean uykuyu getirenin Cas mı yoksa kendisi mi olduğunu bilmezken mırıldandı:

"Oda güvenli, değil mi?"

"Sus Dean."

Dean bunu duyunca gülümsediğinde Cas daha fazla konuşmadı ama Dean elindeki eklemlerde gezinen parmak uçlarını hissettiğinde kalbinin durduğunu hissederek dondu.

Cas'ın parmağı hafifçe onun elinin üzerinde gezdi ama sonra ne yaptığını fark etmiş gibi yok olduğunda Dean gözlerini açtı, bakışlarını onun elinden yukarı çıkartan melek göz göze geldiğinde Dean fısıldadı:

"*Kıskançlık*, Cas.. En boktan duygulardan biridir.."

Castiel bir süre onu izledi, sonra mırıldandı:

"Katılıyorum. Hoşuma gitmiyor.."

Dean buna gülümsedi ve uzanarak onun hala yakında olan, sanki uzaklaşmak istemeyen elini bulup kendi elini onunkinin altına soktu ve iblisin izini silmesine izin verirken konuştu:

"Gitmediğini biliyorum.."

"Nasıl geçecek?"

Dean derin bir nefes aldı, o sırada Cas'ın eli belki farkında belki de farkında olmadan onun elini kavradı ve yavaşça üzerini ovmaya başlarken Dean cevapladı:

"Muhtemelen geçmeyecek.. Kıskançlığı yılanı benzetirler, sokarsa zehri çıkmaz, mutlaka bir izi seninle kalır derler.."

"İlginç bir benzetme.."

Dean hafifçe gülümserken onaylayan bir ses çıkarttı, sonra konuştu:

"Crowley benim dostum değil Cas.. Arkadaşım da değil.. İleride arkadaşım olsa da -ki adam *iblis*, hatırlatırım- senin gibi olmayacak.. Sen beni Cehennem'den kurtardın ve hala buradasın.."

"Ayrıca benim yanımda uyuyabiliyorsun..."

"Ayrıca o da var.."

"Ayrıca Sam'i bana emanet edebiliyorsun.."

"Aha.."

Cas hafifçe gülümsediğinde Dean ondan daha fazla gülümseyerek sordu:

"İşe yarıyor mu?"

"Biraz.."

"Ne zaman hoşuna gitmezse tekrar bunları düşün, olur mu?"

Cas olumlu cevap verdiğinde Dean de onayladı, sonra konuştu:

"İzin verirsen uyuyacağım.."

"Uyuyabilirsin.."

Dean buna güldüğünde Cas kaşlarını çattı, Dean ise hala gülümsüyor, mırıldandı:

"Hiç değişme, olur mu?"

Cas buna bir şey söylemedi ama bunu daha önce duyduğu zamanki gibi gülümseyerek bakışlarını kaçırdı, Dean ise onu izliyor, iç çekerek gözlerini kapatıp gevşerken Cas'ın elini hala hissediyor, çekmeyi kendinde bulamadı.

Dean fısıltılara uyandığında bir an kimin konuştuğunu anlamadı ama sonra Cas'ın sesini duyunca gevşedi, dinledi:

"Dean ve Sam çocukluklarından beri bunu yapıyorlar.."

"Sen?"

"Ben geçen sene yanlarına geldim.. Ama öncesinden beri onları izliyorum.. Daha doğrusu Dean'i izliyorum.."

"Oh.. Belli oluyor, hala izliyorsun.."

Cas buna cevap vermediğinde Dean içten içe sırıttı, o sırada Cas konuştu:

"Çok da farklı değiliz Merlin.. Sen kendi dünyanda bilinmeyen bir güçsün ve en güçlüsün.. Kaderin o çok sevdiğin adamın başarılı olduğunu görmek.. Ki o adam bunu başaracağına inanmıyor ama sen ona güç veriyorsun.."

Dean gözlerini kırpıştırarak onların diğer yataktaki gölgelerini izlerken Merlin de sessiz, cevapladı:

"Sen? Ona güç veriyor musun?"

"Veriyor olmayı diliyorum.. Ona bir kere can verdim, ama güç vermek daha zor.."

Merlin buna gülümseyerek bir de ona sormasını söyledi, sonra mırıldandı:

"Ama belli oluyor.. Siz yani.. Onu seviyorsun, değil mi?"

"Evet.."

Dean cevabın netliği ve rahatlığıyla şoka girerken Merlin başka bir şey söyledi ama Dean kaçırdı, Cas ise cevapladı:

"Dean'ın sevgisi farklı, beni arkadaşı olarak görüyor, onu kazanmak bile zor.."

"Arthur kolay mı sanıyorsun? Kaç kere onun için ölümden döndüm, kaç kere onun için yalan söyledim, kaç kere onun için kendimi değiştirmek zorunda kaldım.."

"Pişman mısın?"

"Sen?"

"Hayır.."

"O zaman cevabımı biliyorsun.."

Odaya sessizlik çöktüğünde Dean onları izlemeye devam etti, Merlin ise konuştu:

"Sam haklı.. Gabriel benzerliği tesadüfen seçmemiş.. Arthur ve Dean.. Sam ve sense bensiniz.."

"Bir melek ve bir kardeş ancak bir bütün mü ediyoruz sence?"

"Hayır, Dean'ın kalbi o kadar büyük de ondan.."

Dean o an fırlayıp çenelerini kapatmalarını istese de bir şey söylemedi, Castiel ise konuştu:

"Dean'ın ruhunu görebilmeni isterdim.."

"Görebildiğim kadarıyla bile seni anlıyorum.. Işığı etkileyici.. Ve kılıcı alabileceğinden de eminim.. Ondan ne istiyorsanız yapacak ama onu korkutan şey Arthur'la aynı.."

Dean kaşlarını çattığında Cas da ne olduğunu sordu, Merlin cevapladı:

"İş bittikten sonra, kılıcı indirdikten sonra geri döndüğünde ona gülümseyip kılıcı ondan alacak biri olup olmadığını bilmiyor.."

Cas sessiz kaldığında Dean gelmiş geçmiş en büyük büyücünün profilini izliyor, bir an etrafta sarı minik ışıkların uçtuğundan neredeyse emin olurken o sırada uyku tekrar bastırdı, genç adam gözlerini kapattı.

* * *

X

"Günaydın Dean."

Dean Cas'ın elini omzunda hissetmiş, başını salladığında el gitti, Dean de o sırada kahvenin kokusunu alarak kalkarken Merlin'in çoktan masada oturmuş bir halde onu izlediğini görünce sordu:

"İyi uyudun mu?"

"Evet, teşekkürler.. Sen Dean?"

Dean iyi olduğunu söyleyerek kalkarken Merlin onu izliyor, sordu:

"Hiç rüya gördün mü? Ben dün sarı ışıkların olduğu rüyalar gördüm.."

Dean bunu duyunca olduğu yerde kalarak gözlerini kısıp onu izlerken Merlin tatlılıkla gülümseyerek devam etti:

"Herhalde bu zamana özgü olacak.."

Dean hala ona bakıyor, *'herhalde'* diyerek masanın etrafından dolaştı ve banyoya girdi, o sırada içeride beliren Crowley ile kapıya geri yapışarak fısıldadı:

"Senin burada ne işin var!?"

"Sen gelmemi istemedin mi?"

"İçeri nasıl girdin!?"

Crowley gözlerini kısarak ona baktı, Dean ise korkuyla fısıldadı:

"Cas'ın çemberini mi deldin?"

Crowley buna bir kahkaha attığında Dean *'şışt'*ledi, Crowley ise hala gülüyor, konuştu:

"Dean, bana o kadar saygı duyduğunu bilmiyordum! Hayır tatlım, erkek arkadaşın benim geldiğimi hissedip perdeleri kaldırdı.."

Dean *'neden?'* diye sorunca Crowley gözlerini devirerek cevapladı:

"Sana bir şey söyleyeceğimden olabilir mi? Hala uyumadığına emin misin moron?"

"Bana moron deme.. Ne diyeceksin?"

Crowley buna iç çekerek lavaboya dayandı ve cevapladı:

"Lucifer Detroit'te.. İçimden bir ses senin içinde alarmlar çaldığını söylüyor.."

Dean'ın yüzü bunu duyunca karardığında Crowley başını sallayarak devam etti:

"Kılıca iyi bakmaya başlasan diyorum.. Lucifer hızlı kanat çırpıyor.."

Dean bir şey söylemeden başıyla gitmesini işaret ettiğinde Crowley kapıyı açıp odaya girdi, Dean ise sessiz, bir süre onun bıraktığı boşluğu izlerken o sırada kolunu tutan elle irkilerek oraya döndüğünde Cas'ı gördü, mavi gözlerin endişesini cevapladı:

"İyiyim.. Lucifer Detroit'teymiş.."
"Duydum.."

Dean elbette duyduğunu söyleyerek önüne döndüğünde Castiel kişisel alan çemberini hatırlamış olacak ki onun kolundan elini çekti ve geriledi ama Dean bu sefer hızlı, dönerek onunla yüz yüze gelip konuştu:

"Cas, dün gece konuştuklarınızı duydum.."

Cas'ın suratında dürüst bir hayret belirlediğinde Dean onu Merlin'in uyandırdığından emin olarak devam etti:

"Detroit'te ne olur bilmiyorum ama-"
"Dean-"
"Sus.. Bunu söylemem lazım-"
"Veda konuşması yapmayacağını sen söylemiştin-"
"Bu veda değil.."

Castiel o zaman sustuğunda Dean derin bir nefes aldı, sonra devam etti:

"Senin orada olduğunu biliyorum.. İlk başta sana güvenmiyordum biliyorsun ama artık farklı.. Sam ve Bobby dışında güvendiğim tek sen varsın Cas, geri döndüğümde orada olacağını da biliyorum.."

Castiel onun terk edilme korkusunun başka hiçbir şeye benzemediğini biliyor, bu itirafı duyduğunda, ona dayanmış umudu anlayınca ağzı açılarak konuştu:

"Dean.."

Dean ellerini kaldırdı ve bir şey söylememesini işaret etti, Cas da gözlerini kırpıştırarak gerilediğinde Dean konuştu:

"Evet, dış alacağım.. Crowley'nin Merlin'i yemediğini kontrol eder misin?"
"Konuşuyorlar.. Crowley o zamanları merak ediyor, teknoloji hakkında sorular soruyor.."

Dean bunu duyunca 'hım'ladı, sonra gülümseyerek konuştu:

"Crowley'nin içeri girmesine izin vermişsin?"
"Oldukça ısrarcıydı.. Getirdiği haberin ciddiyetine bakarsak haklı olduğunu söyleyebilirim.."

Dean sırtıyor, onun önüne gelmişken sordu:

"Zor oldu mu?"
"Kıskançlığım mı? Evet.. Hala hoşuma gitmiyor.."

Dean bunu duyduğunda mutlulukla gülümseyince Castiel bir an onu inceledi, sonra söyleyeceği cümleyi yutarak geriledi ve konuştu:

"Düşünü al.. Sam ve Gabriel'e haber vereceğim, onlar da hazırlanıp buraya gelsinler ve çıkalım.. Gabriel bizi oraya götürebilir.."
"Peki patron.."

Cas bir şey söylemeden dönüp kapıyı arkasından çekerek çıktı ve odaya girdi, yatakta konuşan Merlin ve Crowley'e bakmadan odadan da çıkıp diğer odanın kapısını vurdu.

"Günaydın bücür.."

Sam sıcak yorganının altında kollarını gererek inledi, sonra da bir ses çıkartarak kollarını yanına indirdi ve gözlerini açarak gülümsedi.

Gabriel onu uykuya yollamadan önce oturduğu yere oturmuş, gülümseyerek onu izliyorken sordu:

"Nasıldı?"

"O kadar güzeldi ki Prenses Samantha olarak ilan edilmeye hazırım, prensesler gibi uyudum.."

Gabriel bunu duyduğunda gülerек önüne döndü ve cevapladı:

"Bir prensim bir de prensesim var, yaşasın.."

Sam de başını oraya çevirdiğinde kılıcını parlatan Arthur'u gördü ve sordu:

"Nasıl'sın Arthur?"

"İyiyim.."

Sam kaşlarını kaldırarak Gabriel'e bir bakış attığında Gabriel sahte bir fısıltıyla cevapladı:

"Evini özölüyor da.."

Sam gülümseyerek yatağa bastırdı ve doğruldu, aynı fısıltıyla konuştu:

"Ki iş bitince onları göndereceksin.."

"İnkâr etmedim.."

Sam 'güzel' diyerek iyice oturur pozisyona geçti, o sırada sırtındaki omurlar pıt pıt kıtırdığında genç adam inleyerek konuştu:

"Teşekkür ederim.. Gerçekten.."

Gabriel ona bakmıyor, başını salladığında Sam başını yana yatırarak onu izledi, Gabriel ise bakışın farkında, sordu:

"Ne?"

"Hiç.."

Gabriel dönerek ona baktığında Sam'in ela gözleriyle göz göze geldi, Sam ise onu inceliyor, tam bir şey diyecekken kapı vurulduğunda Gabriel hışımlla oraya döndü.

"Öldürme-"

"Sırf üzüleceğin için öldürmüyorum-" ve kapıyı açtı, Cas içeri girdiğinde Sam onun suratını görünce sordu:

"Ne oldu? Dean-"

"İyi.."

"Merlin?"

Cas öbürüne de iyi olduğunu söyledikten sonra kapıyı kapatmış, yürüyerek yatağın diğer tarafına oturdu ve ona bakarak konuştu:

"Sanırım Dean onu kıskandığım için mutlu oluyor.."

Sam buna şok olmakla meşgul olurken Gabriel bir kahkaha attı, Arthur ise bilgçlikle kılıcını silmeye devam ettiğinde Sam sordu:

"Kimden kıskanıyorsun, ben mi-"
"Hayır, Crowley-"
"Crowley!? Cas, benden kıskansan daha mantıklıydı.."

Castiel ona bir bakış atarak saçmalamamasını belli ettiğinde Gabriel diğer tarafından onun omzuna sarılarak konuştu:

"Aw, Cas aşık oldu-"
"Kıskançlığın aşkla alakası yok-"
"Ama inkar da yok.."

Castiel kaşlarını çattığında Sam de ilgiyle sordu:

"Cas?"
"Merlin dün Dean'i sevip sevmediğimi sorduğunda bundan bahsediyor olmalıydı.."

Arthur buna bir kahkaha attığında Sam dönerek ona baktı, Arthur ise devam etmelerini işaret ederek konuştu:

"Merlin bile çözmüş ama siz daha farkında değilsiniz, muhteşem.."

Sam ona bir surat yaptıktan sonra tekrar Cas'a döndü, Cas ise ona bakarak sordu:

"Ne yapacağım?"

Sam buna derin bir nefes almak dışında bir şey yapamadığında Gabriel cevapladı:

"Bir şey yapmayacaksın.. Dean zaten duydu ve biliyor-"
"Ne!?"

Cas Sam'in feryadına bakarken Sam sordu:

"Biliyor ve bir şey söylemedi mi?"

Cas başını iki yana salladığında Sam sırtarak yorganı üzerinden itti ve çıkıp gittiğinde Cas mırıldandı:

"Lucifer Detroit'teymiş.."
"Duydum.. Ne zaman çıkacağız?"
"Ne zaman hazırlanırlarsa.."

Gabriel iç çekerek geriye döndü ve Arthur'a baktı, sarışın adam da omuzlarını silkerek cevapladı:

"Kılıcı alacak olan ben değilim.."

Gabriel derin bir nefes aldığında Castiel konuştu:

"Bence Dean hazır.."
"Diyorsun.."
"Evet.. Birilerinin ona güvenmesine ihtiyacı var ve biz ona güveniyoruz.. Bu bir ağırlık değil, güven işi.."

Gabriel ona 'bak sen' dediğinde Castiel onun küçük ama her zaman daha dik başlı kardeşi olmuş, ayağa kalkarak odadan çıktı ve diğer odaya gittiğinde Arthur mırıldandı:

"İçimden bir ses Dean Lucifer'i öldürdükten sonra ikisinin öpüşeceğini söylüyor.."

Gabriel ona dönerek bir bakış attı, sonra sordu:

"Sen Dragon'u öldürdükten sonra Merlin'i öptün mü?"

Arthur bunu duyunca şokla ona baktı ve önüne döndü, Gabriel ise sırttı.

* * *

XI

"Seni seviyoor-" Merlin bunu duyunca gülmeye başladığında Dean kardeşine ölümcül bakışlar atmakla meşgul, pantolonunu ilikledi, o sırada Crowley konuştu:
"Kim bilir, belki Prens Dean ejderhayı öldürünce bakir meleğini öperek onunla evlenir.."

Sam buna bir kahkaha attığında kafasına uçan çorapla daha da gülererek yere eğildi ve çorabı aldı, Dean ise konuştu:

"Lucifer'i öldürebilirim o anda seni bile öperim Crowley. Dil, boğaz, ne istersen.."

Crowley melodili bir mutlulukla anlaştıklarını mırıldanırken Sam dondu, Dean döndüğünde Castiel'in kapıda onları izlediğini görünce atılarak konuştu:

"Cas!"

Ama Cas suratında inanılmaz bir soğukluk, bir an sonra yok olduğunda Dean küfrederek diğerlerine döndü ve hepsinin gülmelerini bastırmaya çalıştıklarını görünce kızgınlıkla emretti:

"Hazırlanın! Gabriel!"

Belirdikleri Detroit daha da soğuk çıkmış, Dean arabayı yolun kenarına bıraktırıp Merlin ve Sam'i içine tıktı, Crowley'i de arabanın dışında tutup Gabriel'e arabayı korumasını söyledi, ardından Arthur'a dönerek konuştu:

"Seninle de çalışacağız.. Meşhur kılıç numaralarını göster."

Arthur buna memnun olmuşçasına arka kapıyı açtı ve eğilip kılıcını Merlin'den aldı, sonra elinde çevirerek yolun kenarındaki araziye giderken konuştu:

"Kılıç kullanırken her zaman çevrenin farkında olacaksın-" o anda arkasından saldırmış Dean'e dönerek kendi kılıcıyla onunkini engelledi, Dean'in yeşil gözlerinde bir anlığına saygıyı yakaladığında da gülümseyerek konuştu:
"Aynen böyle.."

Dean başını sallayıp öğretilmesini söylediğinde Arthur da sanki tekrar Camelot'a dönmüş ve Dean bir şövalye adayymışçasına önce onun duruşunu düzeltti, ardından konuştu:

"Güçlüsün ve reflekslerin mükemmel.. Ama kılıç büyük bir silah Dean, Lucifer de anladığım kadarıyla kör bir adam değil.."

Dean iç çekerek onay verdiğinde Arthur kendi kılıcını elinde çevirerek tekrar geriledi ve gelmesini söylediğinde Dean tekrar denedi.

Saatler geçmiş, ikisi onları izlemeye devam etmişken Merlin arabadan çıkmalı saatler olmuş, Sam de ileride çimlere yayılmış bir şekilde araştırma yapıyorken Gabriel onun yanında bağdaş kurarak oturmuş, Arthur ile Dean'i izliyordu.

"Sence yapabilecek mi?"

Sam abisinin saatlerdir süren taliminden kendisi yorulmuş, sayfayı çevirirken cevapladı:

"Biri yapabilecekse ancak o yapacak.."

"Lucifer'i öldüremeyecek.."

Sam bununla başını kaldırıp ona döndüğünde ileriye izleyen bal gözlü meleğe baktı, ikisi sessizce oturmaya devam ederlerken Sam yutkunarak fısıldadı:

"Öldürecek.. Ve sonra bize dönecek.. Biz burada olacağız.."

Gabriel bunu duyunca ona döndü ve ona bakarken Sam tekrar başını salladığında Gabriel iç çekerek sordu:

"Sen ne okuyorsun?"

Sam okuduğu kitabı onun kucağına iterken gerideki Merlin Crowley'nin gösterdiği büyü simgelerini inceliyordu ki Dean bağırdı:

"Yeter!"

Dean'ın bağıışı açık arazilere yayıldığında bir tek Arthur etkilenmemiş, cevapladı:

"Excalibur hala bende Dean-"

"Birazdan götüne sokacağım-"

"Kelimelerin kılıcı düşürmeme sebep olmuyor-" Dean bunu duyunca öfkeyle kılıcını attı ve onun suratına bir yumruk çaktı, ardından onu dirsekleyip bileğini boş bıraktı ve kılıcı elinden alıp çevirerek döndürdü, sonra da onun çenesine dayarken sordu:

"İstersen bir daha düşün?"

Arthur dudağı patlamış, onu izliyorken hafifçe sırttı, konuştu:

"Gerek yok Prens *Dean*.."

Dean bunu duyunca kaşlarını çattı, sonra gerilediğinde elinde tuttuğu altın kabzalı kılıçla gerileyerek kılıca baktı.

Sam ilk şoku atlatan olarak fırlayıp abisine giderken Dean ona dönüp elindeki kılıcı gösterdi, Sam ise ona omzundan sarılıp bildiğini söylediğinde Dean sordu:

"Ben şimdi kahraman mı oldum?"

Gabriel gülerek 'aha' dediğinde Sam abisinin başının üzerinden onunla göz göze geldi, Gabriel ise bakışlarını kaçırmakla yetindi.

"Ne zaman gideceğiz? Her yanım ağrıyor, yarın yapsak olmaz mı?"

Hepsi birden olmaz dediğinde Dean somurttu, sonra da mırıldandı:

"Cas yok.. Cas olmadan gitmem.."

Dean bunu söyledi, ardından hepsinin dalga geçmesini beklese de kimse bir şey söylemediğinde Dean sordu:

"Cas'ı nereden bulacağız?"

Gabriel iç çaktı ve parmağını şıklattığında Cas yanlarında belirince Crowley yanağını kaşıyarak konuştu:

"Zaten buradaydı.."

Cas ona bir bakış atarak ondan nefret ettiğini belirtmekle meşgulken Dean kardeşinin kolunun altından çıkıp ona gitmiş, önünde durarak gösterdi:

"Bak Cas, *başardım*, Arthur'dan aldım-" Cas onun sesiyle ona dönüp onun gözlerine baktığında Dean onda tanıdık Cas mavisini görmemiş, nasıl ayrıldıklarını hatırlarken konuştu:

"Hadi Cas, dün konuştuk-"

"Tebrik ederim. Gidiyor muyuz?"

"Hayır! Cas, saçmalama!"

Cas bir şey söylemeden ona bakmaya devam ettiğinde Crowley oldukça İngiliz bir inleyişle canından bezmiş bir şekilde konuştu:

"Sevgilinde gözüm yok, tamam mı? İnsanlarla işim olmaz.."

Dean başını sallıyor, eliyle işaret ederek tekrarladı:

"Aynen öyle, o bana dokunsa gözünü oyarım Cas, biliyorsun.."

"Onu öpeceğini söyledin.."

O anda hepsi bağırınca ikisi de irkildi ama en yetkili olan Sam ellerini havaya kaldırarak bağırdı:

"Öpüşür müsünüz artık!? Adam sevgili dedi, ikiniz de takmadınız bile!"

Cas buna kaşlarını çattığında Dean de konuşmayı kafasında geri sarmış, Crowley'e dönerek bir şey söyleyecekken o anda çenesinden çevrildi ve Cas ona uzanırken hırıldadı:

"Hayır, bana."

Ve onun dudaklarını örttüğünde Dean şokla kılıcını bırakıp onun kollarına tutundu, eliyle kardeşinin burada olduğunu işaret etmeye çalıştığındaysa Cas onu kolaylıkla çevirip arabaya yapıştırdığında Dean inleyerek onu başından yakaladı, geride onları izleyenlere orta parmağını kaldırırken meleğini kendine çaktı.

* * *

XII

Dean derin bir nefes alırken eller omzunu sıktı, Dean Arthur'a başını salladığında sarışın prens onu bırakıp diğerleriyle birlikte uzaklaştı.

En sonunda sadece Cas, Gabriel ve Dean kalmışlarken Dean tekrar derin bir nefes aldı, ardından mırıldandı:

"Bana bir şey olursa Sam'i koruyacaksınız.."

Cas bir cevap vermek yerine elini onun eline soktu ve parmaklarını birbirine geçirirken Dean sağındaki meleğe döndü, ileriye izleyen adama bakarken sordu:

"Gabriel?"

Gabriel başını salladı, sonra derin bir nefes alırken cevapladı:

"Yıllardır onu koruyorum, biliyorsun.."

Dean onun çarpık korumasını biliyor, başını salladığında Gabriel sırtında Dean'in göremediği bir yerden kendi kılıcını çıkartarak konuştu:

"Ve Elvis binaya girer, hadi bakalım."

Öne düştü, Dean de arkasından giderken Cas ellerinin kopmasını hissetmiş, geride kaldı.

Merlin endişeyle dört dönüyorken Sam bir iskemlede oturmuş, derin nefesler alıyordu ki Arthur konuştu:

"Yapacağından eminim.."

"Lucifer'i tanımıyorsunuz Arthur-"

"Dean yapamayacak olsa onu göndermezsiniz.."

Sam bununla sustuğunda Crowley de arabanın kaputunda oturuyor, mırıldandı:

"Yapıp yapmadığını kısa sürede anlayacağız.."

Sam tekrar derin bir nefes aldı, ama o sırada ilerideki binaların oradan devasa beyaz bir ışık patladığında hepsi ayağa fırladılar.

Sam eli yumruk, ağzına bastırmışken Merlin onun kolunu tutarak güçlü olmasını fısıldadı, Arthur ise bunu duyunca Merlin'e dönerek ona baktığında ikisi göz göze gelirlerken birkaç saniye sonra Crowley yere çöktüğünde Sam irkilerek ona döndü.

Arthur yere çökerek Crowley'nin başını yere vurmasını son anda engelledi, Crowley inliyor, ona tutunarak dikleştiği sırada Sam sordu:

"Ne? Crowley, nedir-"

"Sammy!"

Sam abisinin sesini duyduğunda gevşerken Merlin onu ayakta tuttu, Dean ise yürüyerek direkt ona sarılırken Sam de onun sırtını tutuyor, onu bir daha bırakmak istemez gibi tutarken sordu:

"Ne oldu-"
"Bitti, öldürdük-"
"Öldürdük!?"

Dean 'aha' diyerek geri çekilirken cevapladı:

"Ben herifi şişledim, Gabriel de öldürdü, görmen lazım-"
"Gabriel mi öldürdü? Yani, yapacaktı ama-"
"Yapacaktı?"

Sam yakalanmış, kıpırdanırken Dean sordu:

"Sam?"

Sam iç çekerek geriledi, aralarını açarken açıkladı:

"Gabriel seni onu zayıflatman için götürdü.. Senden başkası Lucifer'i tutamazdı, Gabriel de onu öldüren oldu.. İki kardeşin üçüncü parçası, denge.."

Dean bir süre onu izledi, sonra mırıldandı:

"Bana neden söylemedin?"
"Lucifer seni okurdu da ondan.. Gabriel de yapıp yapmayacağına garanti vermedi, sadece bahsi geçti, daha doğrusu onu bile ima etti-"
"Ah Sammy, benden şüphe etmen çok yersiz.."

Sam onun sesini duyduğunda gülümseyerek ona dönerken Gabriel Cas ile belirmiş, kollarını açarak konuştu:

"Benim gibi muhteşem bir meleğe kim inanmaz?"

Sam onun gülümseyen suratına, umursamaz tavırlarına bakarken onun yine de kardeşini öldürmüş olduğunu ve kalbinin kırık olduğunu biliyor, yürüyerek ona gitti ve açık kollardan faydalanıp ona sarıldığında diğerleri ummamış olsa da Sam'in *beklediği* gibi kollar bir an sonra ona sarılınca Sam gündüz Arthur ve Dean dövüşürken ona söz verdiği gibi o Lucifer'i öldürüp geldiğinde onun dönüşünü beklemiş, onu sıktı, bırakmadı.

* * *

XII

"Pekala.."

Arthur kaşlarını kaldırarak onlara bakarken Dean kılıcı ona geri uzattı, Arthur gülümseyerek alırken mırıldandı:

"Tebrik ederim.."

Dean başını sallayıp geriledi ve Cas'ın yanında dururken mavi gözlü melek ona gülümsediğinde Dean de ensesini kaşıyarak tekrar önüne döndü, Merlin konuştu:

"Bize baktığınız ve gösterdikleriniz için teşekkürler.. Umarım bundan sonra daha rahat yaşarsınız.."

Dean gülerek aynı şeyi umduğunu söylediğinde Merlin gülümsedi, Crowley konuştu:

"Siz ikiniz de *sihri* yaşayın.."

Merlin buna pembeleştiğinde Arthur sırttı, Dean de fısıldadı:

"Lancelot diyorum.. İyi adam, yanına al.."

Arthur ona bir bakış atarken Sam abisinin adını fısıldadığında Dean geriledi. Sam de Arthur'a dönerek gülümsedi, fısıldadı:

"Teşekkür ederim.."

Arthur onaylayıp Sam'in hala tek koluyla omzundan sarılı durduğu Gabriel'e dönerek sordu:

"Evet?"

Gabriel 'eh' diyerek iç çektiğinde Sam onun omzunu sıktı, bal gözlü adam da mırıldandı:

"Pekala.. Dikkatli olun, sizi bir daha görmeyelim.."

Dean '*belki biz onlara gideriz?*' dediğinde hepsi ona bir bakış attı, Dean susunca Arthur mırıldandı:

"Belki ben kral olduğumda.."

Dean bunu duyunca gülümsediğinde Gabriel gözlerini devirdi ve parmağını şıklattı, Arthur ve Merlin yok oldu ama havada uçuşan kumaşlar yere süzülürken Dean şokla sordu:

"Çıplak mı yolladın?"

Gabriel tek omzunu indirip kaldırdığında Sam hafifçe gülümsedi, Crowley ise sırtarak damağını şıklattı ve konuştu:

"Onu sevdim, kalabilir."

Dean dönerek ona baktığında Crowley mutlulukla gülümsedi, Cas ise gözlerini devirerek konuştu:

"Buradan ayrılmamız lazım.. Dean?"

Dean konuşan meleğine dönerek bir an ona baktı, sonra sordu:

"Sen yukarı çıkmayacak mısın?"
"Bugün değil.. Ama yine döneceğim.."

Dean sorduğu gizli sorunun açık cevabını almış, memnun olunca kolunu onun ensesine attı ve çekerek onunla birlikte yürürken öne düştü, konuştu:

"Büyük Kanyon'u görmeye ne dersin?"

İkisi arabaya giderken Sam onların gidişini izliyor, mırıldandı:

"Başaracaklar, değil mi?"

Gabriel cevap vermezken Crowley ikisine dönüyor, cevapladı:

"Siz ne yapacaksınız?"

Sam bir şey yapmayacaklarını söylediğinde Crowley kaşlarını kaldırdı, Gabriel ise sessizliğini bozarak konuştu:

"Dinleneceğiz.. Git Crowley.."
"Derhal.. Sam, görüşeceğiz.."

Sam başını salladığında şu anda dünyası baştan yapılanmakla meşgul olan iblis yok oldu, Sam ise sordu:

"Dinlenecek miyiz?"

Gabriel cevap olarak derin bir nefes aldığında Sam ileride arabanın yanında ne yöne gideceklerini tartışan abisiyle Cas'ı izleyerek konuştu:

"Dinleneceğiz.. Gel.."

Ve onu çekerek arabaya giderken konuştu:

"Hey! Önce uyumamız lazım, turistliğe yarın karar veririz.. Arabaya gir Dean.."

Dean dönerek şoför tarafına giderken Cas'a parmağını kaldırıyor, konuştu:

"Kanyon."
"Niagara."

Dean kapıyı açıp sürücü koltuğuna otururken Sam arka kapıyı açıp Gabriel'e yol verdi, sessizleşmiş melek içeri girdiğinde Sam Cas'a dönerek konuştu:

"Cas.."

Castiel sakın, onun ne söyleyeceğini beklerken Sam bir süre onu izledi, sonra konuştu:

"Ona iyi bak, olur mu?"

Castiel hafifçe gülümsediğinde Sam onun koluna vurdu ve hala açık olan arka kapıdan içeri girerek arka koltuğa oturduğunda Dean dönerek ona baktı, o anda Cas da yan kapıyı açıp Dean'ın yanına girdiğinde Dean tekrar kardeşine baktı.

Sam kapıyı çekmiş, önüne dönerken sakince abisine döndüğünde Dean hafifçe kaşlarını kaldırarak emin olup olmadığını sordu, Sam ise kolunu kaldırıyor, göğsüne dayanan ve gözlerini kapatarak ona dönen Gabriel'in üzerinden başını salladığında Dean 'peki' diyerek önüne döndü ve Cas'a bir bakış attığında onun kemerle uğraştığını görünce gülümseyerek uzandı ve yıllardır kullanılmamış kemeri bağladı.

Cas sessiz, onu izliyorken Dean kemeri halledip ona baktı, Cas sessizce fısıldadı:

"Söz.."

Dean bir an kaşlarını çattığında Cas gülümseyerek önüne dönünce Dean de önüne dönüp arabayı çalıştırdı ve Cas'ın neden bahsettiğini ancak yola koyulunca anladı.

Hep benimle kal, olur mu?

Dean dönerek ona bir bakış attığında Cas'ın gülümseyerek dışarıyı izlediğini görünce kendisi de gülümseyerek uzandı ve teybe bir kaset itti, yüksek ses etrafa dağılırken *Kral* Dean gaza bastı.

THE END

Hiç yapabilecekmişim gibi gelmiyordu ama pek güzel oldu! :X

25.07.2010

Merhaba,

Okuduğunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.